המרכז הרפואי ע"ש
אדית וולפסון

העיתון שלנו

wolfson.org.il | מגזין המרכז הרפואי ע"ש אדית וולפסון | גיליון 24 | יולי 2016

אתנחתא מוסיקלית בוולפסון

ידיעה בעמ' 3

8 המכון לנפרולוגיה: נותנים זמן חיים

14 האנשים שמאחורי מכון הגסטרו

16 ועל קלינאיות התקשורת שלנו, שמעתם?

שוק 9.16

תנאים נוספים ייחודיים לעובדי מדינה

מסגרת אשראי בחשבון העו"ש > **מדרגה ראשונה עד 10,000 ₪ ב"ריבית יהב"**

הלוואות רגילות ומשלימות > **עד 30,000₪ ב"ריבית יהב" > עד 15,000 ₪ בריבית "פריים" + 0%**

אנו לשרותכם בסניף וולפסון ביה"ח וולפסון, הלוחמים 62

ימים א', ג', ד' 8:30-13:30 • ימים ב', ה' 8:30-13:30, 15:00-17:00

בנק יהב
הכי משתלם בשבילך

***2617**

כל האמור בפרסום זה, לרבות מתן האשראי, הביטחונות ודמי הטיפול נכון למועד הפרסום וכפוף להוראות הדין, לנהלי ולתנאי הבנק ולאישורו. הבנק רשאי לשנות את התנאים בכל עת. פטור מעמלות עו"ש נפוצות, למפקידי משכורת חודשית של 5,000 ש"ח ומעלה.
"ריבית יהב " = 0.85% נכון ל-22/6/16.

...ועוד בגיליון

4 ספר הרכב
רינת הירש ב"לוח מודעות"

6 חדש: MRI שד
מקדימים רפואה לסרטן

12 תודה, וולפסון!
לצמוח מתוך המחלה

13 לי כל גל
אפי לגזיאל תופס גלים

19 הכן ילדך לקיץ
הטיפים של ד"ר שמוליק צור

20 תמיד על המפה!
בוולפסון עושים תקשורת

23 מתאמת השתלות
סיפורה של סלי קלנטר

25 תכירו את שירלי
מש"א זה קודם כול אנשים!

דבר המנהל

עובדות ועובדים יקרים,

בית החולים עבר בתקופה אחרונה בקרה מקיפה ביותר של משרד הבריאות בנושא מניעת זיהומים, וקיבל הערכה רבה מאוד על השיפור המשמעותי שחל בבית החולים ועל העבודה המקיפה של היחידה למניעת זיהומים.

אני מבקש להודות לד"ר יסמין מאור, מנהלת היחידה, ולכל הצוות, על עבודתם המסורה וההשקעה היומיומית בשיפור, בהדרכה ובהטמעה של נושא מניעת הזיהומים.

כמו כן עבר בית החולים בהצלחה בקרת רישוי של משרד הבריאות, בקרה שנערכת פעם בשלוש-ארבע שנים ומקיפה את רוב התחומים: תשתיות, סיעוד, מחלקות אשפוז, מעבדות, בית מרקחת, רשומות רפואיות, תברואה, משק ועוד.

אתם, העובדות והעובדים, הכנתם את בית החולים לבקרה בהשקעה רבה ובעבודה מאומצת ומסורה, ועל כך תודתי האישית לכל אחד ואחת מכם.

עבודות השיפוץ של קומה 2 בעיצומן, כמו גם השיפוץ של המיון הכללי. אנו מודעים לאי הנוחות הנגרמת לכם במהלך העבודות, ומודים לכם על ההבנה והסבלנות.

בתקווה שלא יהיו עיכובים מיוחדים, יחלו בתחילת חודש יולי עבודות הבינוי של בניין הילדים החדש, עבודות שיתפרסו על תקופה של כשלוש שנים.

אנחנו בעיצומו של הקיץ ולפני החופשות של הילדים ושלכם. איחולי לקיץ נעים, ולא חם מדי... מאחל לכם חופשות מהנות ובטוחות וחזרה לעבודה בכוחות מחודשים.

ד"ר יצחק ברלוביץ
מנהל המרכז הרפואי

יוצאים יחד ממסך העשן!

"יום ללא עישון" מצוין ברחבי העולם מדי שנה מאז 1987 במטרה להגביר את המודעות לנזקי העישון לבריאות האדם ולסביבתו. ברוח זו, הוכרז בוולפסון 31.5.16 כיום ללא עישון. במהלך היום סיירו ברחבי בית החולים צוותי "קומנדו עישון", למבקרים ולצוות הוצעו בדיקות ללא תשלום וקורסים לגמילה, וברחבת הלובי חולקו עלונים. להסברה בשפה הערבית נרתם כדורגלן העבר המיתולוגי ריפעת טורק. תודה לחברי הוועדה לקידום הבריאות בהובלת פרופ' חוליו ויינשטיין, מנהלת הסיעוד לידיה ריחני והאחות יוליה ירושלמסקי, ולמחלקות הפעילות בהובלת הנושא ובראשן מחלקת ריאות בניהולו של פרופ' אורן פרוכטר ומרפאת פה ולסת בניהול ד"ר יניב דגן. בוולפסון מתקיימות לאחרונה סדנאות לגמילה מעישון לעובדי בית החולים, הנוחלות הצלחה רבה.

פעילי יום ללא עישון בוולפסון

בשער

אתנחתא מוסיקלית

מי שעבר בלובי בית החולים בימים האחרונים, לא יכול היה שלא לשמוע מדי פעם צלילים נפלאים המתנגנים בחלל. אכן, פתחנו במסורת חדשה של "אתנחתא מוסיקלית" הודות ליוזמה מבורכת של ערן שרטר, העושה אצלנו בוולפסון את שנת הסטאז' שלו ברפואה. ערן מצא את התורם שתרם את הפסנתר, את אנשי המקצוע שתיקנו וכיוונו, וגם את הנגנים המקסימים: אורי שרטר (פסנתר), דן וייסלברג (קונטרבס) ויובל וילנר (גיטרה) שניגנו ב"אירוע הפתיחה", והכול בהתנדבות. תודה ענקית לערן, לנגנים שכבר תרמו מזמנם ומכישרונם ולאלה שיבואו להנעים לנו בעתיד. אנחנו קוראים לכל עובדות ועובדי בית החולים היודעים לנגן בפסנתר, להצטרף למאגר המנגנים ולאפשר לכולנו ליהנות מהצלילים שלכם. **"המפתח" של הפסנתר נמצא בהנהלה - רק לבוא ולקחת!**

המרכז הרפואי ע"ש אדית וולפסון

העיתון שלנו

גיליון מס' 24
יולי 2016
תמוז תשע"ו

עורכת: מיכל ויינשל שיינמן
חברי המערכת: ד"ר יצחק ברלוביץ, ד"ר עוזי רביב, רינת הירש, פנינה ארד, דליה המאירי, שירלי קרמר, אסתי אהרוני, שושי פרידמן, ברק נונא, טלי נבון, אורלי מילר, טל בונדי, חנה גוכשטט

צילומים: ברק נונא
ידיעות: מיכל ויינשל שיינמן
עריכה, עיצוב והפקה: שריג רעיונות

לתגובות: director@wolfson.health.gov.il

מאת רינת הירש

"הכול התחיל ברגע שעל לוח השעונים ברכב השכור שקיבלנו, הופיע סימן קריאה בצבע אדום בתוך משולש עם נקודות למטה, הנכבה ונדלק לסירוגין". רינת הירש חזרה מחו"ל עם תובנות על סימני אזהרה, תאי כפפות, חיים לפי הספר והמרחק הראוי ממכוניות ומאנשים

ספר הרכב של החיים

עם יד על הלב, אני רוצה לדעת: מי מכם או מכן קרא את ספר הרכב, זה שמונח לו בתא הכפפות, הספר העבה הזה עם המושגים הלא ברורים שתורגם למספר שפות? לעתים אני חושבת שארמית מובנת יותר לנהג המצוי.

הכול התחיל ברגע שעל לוח השעונים ברכב השכור שקיבלנו, הופיע סימן קריאה בצבע אדום בתוך משולש עם נקודות למטה, הנכבה ונדלק לסירוגין. הכביש מהיר, תנועה צפופה של כלי רכב, ללא אפשרות לעצור בשוליים. ואני יודעת כמה מסוכן לרדת לשוליים צרים, וכמה קשה לחזור מהם למסלול. לא רק בכביש, גם בדרכי החיים.

תחושות של חום פנימי באזור החזה. דופק מואץ. נשמתי עמוק וקיוויתי שאלוהים שומע אותי גם כשאני בארץ זרה.

הצלחנו להגיע בשלום לתחנת דלק. מזל שאני יודעת, שכשאני לא יודעת, עליי לחפש עזרה. לסמוך על נהג אחר זו תמיד הבעיה שלי, ובפרט שגם הוא לא יודע מה הסימן אומר. מבחינתי זה כמו ללכת אחר אלוהים אחר, עם כל ההשלכות לכך.

עוד שיעור מזמן לי היקום, אני מרגיעה את עצמי עם כל המנטרות שלמדתי בשלל הסדנאות, וחושבת מה עליי לעשות מבלי להחמיר את הסיטואציה. מזכירה לכם, רכב חדש, בלי שפה, אך עם היגיון (או לא...), ובעיקר, אמונה!

הפחד הצליח להפחיד אותי כהוגן. הדמיון שלי הפליג למחוזות שרק הוא יודע לאן, ואז נפתח לי התא. התא ההוא, שאנחנו שומרים בו את הכפפות. מי בכלל עוטה כפפות, חוץ מצוותים רפואיים? מי המציא את השם לתא הזה? מה עבר עליו?

מצאתי את הספר. לאחר דפדוף אינטנסיבי מצאתי גם את התמונה. מסתבר שיש פרק כזה של כל סימני האזהרה והנוריות לא עלינו, שיכולות להידלק בנסיעה. יופי , זה כתוב באיטלקית. לא מבינה.

ניסיתי לפענח, אבל התיאור במלל הזה לא התאים לשום הקבלה מכל שפה שאני מכירה. נשארתי יושבת, מסתכלת בציור כאילו הוצג במוזיאון האופיצי בפירנצה, אך הפעם הרכבתי גם משקפיים. מקרוב, הנקודות נראו כמו אנשים. אני מנסה לנתח מה האומן, או היוצר שבמקרה זה הוא גם היצרן, רצו להביע באמצעות סימן זה.

אדום - אני יודעת שזה "מסוכן" בינלאומי, משולש - זה חצי מגן דוד, ואנשים בפנים עם סימן קריאה - מביאים אותי למסקנה שטוב זה לא יכול להיות... פרט לעובדה שההבהוב הוא לסירוגין, דבר שקצת ניחם אותי.

פניתי לד"ר גוגל ושאלתי מה זה סימן קריאה במשולש אדום עם אנשים? מסתבר שאני לא הראשונה ששאלה. תודה לאל, צרת רבים. והתשובה שקיבלתי הייתה פשוטה: שהתקרבתי יותר מדי לרכב שלפניי! וואו, איזו תגלית. נרגעתי והבטחתי לעצמי לשמור מרחק להבא, בדיוק כמו שהאוטו מבקש.

אני יודעת שאם מתקרבים יותר מדי לאנשים, יש סיכוי להיפגע ולפגוע. את זה כבר חוויתי, מחייכת לעצמי, ובכל זאת בוחרת לא לשמור מרחק. אני אוהבת אנשים.

אחרי כמה ימים, כשנדלקה לי ברכב שלי נורת אזהרה צהובה בצורה של נבל, כבר לא נכנסתי ללחץ. אני יודעת שיש ספר ובו הנחיות לאבחון ופעולה. אפילו שהשפה לא תמיד מובנת לי, אני יודעת שבסוף אבין. אגב, הנורה התריעה על כך שחסר אוויר בצמיגים. בטח חסר אוויר, מהרגע שנחתנו בשרב הזה ידענו להעריך את האוויר. והאמת, גם את הספר.

יחד עם זאת, מי יכול לקרוא את כל הספר העבה הזה לפני שהוא מתחיל לנהוג? מי יכול לקרוא את כל הספר הזה לפני שהוא מתחיל לחיות? זה כמו ללמוד שחייה בהתכתבות; או שמתחילים לשחות, או שנשארים בצד ורק קוראים.

ככה זה בחיים. נתקלים בדברים, בחוויות, באנשים. לומדים, טועים, מתקנים טעויות (או שלא), נעזרים באנשים שיודעים (או שלא), פונים למקורות מידע שגם אותם אנשים כתבו, ובסוף, או שכן או שלא, מגלים שהכול היה כתוב בספר - לא משנה באיזו שפה או של איזו דת - המונח לנו באיזו פינה בבית או בלב. והחוכמה, היא רק למצוא את הפרק הנכון.

מחוץ לקופסה

מאת **ד"ר עוזי רביב**

"לחשוב מחוץ לקופסה" / האם מישהו את זה ניסה? / כי ראוי להתייחס לעובדה חשובה: / בהיעדר "קופסה" - אין כלל חשיבה. / אבל "קופסה" מכובדת אינה מעידה / על יכולת חשיבה וכושר למידה. / כל שזה מעיד הוא שזהו מארז / שכלוא בו מוח, או לעתים זה רק ארגז / אז מה זה "מחוץ לקופסה" - בעזרת מחשב? / אבל במקרה זה לא אתה חושב / אלא המחשב את מחשבותיך קוצב / והדיסק שלו את דעתך מעצב. / למען האמת, אותי זה מפחיד / כי זו הבשורה שמכין העתיד: / ייתכן ו"הקופסה" תהיה מיותרת / והמחשבות ייווצרו בדרך אחרת, / בדרך שתתאים למחשב החדיש / ורובוט אותו יפעיל ולא איש / ואז האבולוציה תקטין ממדים / והראש יצטמק בכל הצדדים. / עתיד כזה אותי מדכא / ולשינויים כאלה איני מחכה. / אני מעדיף לחשוב בסגנון העבר / שבו בגולגולת המוח נסתר / ופועל בצורה הכי מעולה / גם בכתיבת ספרי עלילה, / ולעתים, אפילו מקאמה עמוסה / על חשיבה "מחוץ לקופסה".

בזאר למען היילודים

מתנדבי מחלקת היילודים בוולפסון החליטו להפעיל את כישוריהם בגיוס תרומות למען המחלקה, ובמהלך חודש מאי האחרון הקימו בזאר שכל הכנסותיו קודש למחלקת היילודים. הודות לבזאר הצבעוני, נאספה תרומה בסך של כ-9,000 שקלים, סכום אשר ישמש את המחלקה בעתיד במטרה להעניק להורים הטריים ולתינוקות הרכים את הטיפול האיכותי ביותר. ד"ר דוד קהלת, מנהל המחלקה לטיפול מיוחד ביילוד ומחלקת היילודים, ואסתר אלעזר, אחות אחראית במחלקת היילודים, ביקרו בבזאר הצבעוני והודו בחום למתנדבים.

אורחים מקנדה

שר הבריאות של מחוז אונטריו בקנדה, ד"ר אריק הוסקינס, ביקר בוולפסון ובפרויקט "הצל ליבו של ילד" המתקיים בבית החולים. כרופא וכיו"ר עמותת War Child למען ילדים מאזורי מלחמה, השר הוסקינס הביע הזדהות ותמיכה בפעילות עמותת "הצל לבו של ילד" והבטיח לתרום מניסיונו לשיתוף הפעולה החדש בין משרדו לעמותה הישראלית. במהלך הביקור הוסכם להוציא לפועל תוכנית של שיתוף פעולה בין ממשלת אונטריו והעמותה, כחלק מתוכנית לימודי הרפואה בקנדה ותוך התמקדות בכירורגיה ובניתוחי לב. "זו דוגמה לסיוע ולתרומה אשר קנדים וישראלים יכולים להעניק, כאשר הם עובדים ביחד ובשיתוף פעולה", אמר השר. את פניו קיבלו בוולפסון מנהל המרכז הרפואי ד"ר יצחק ברלוביץ, וצוות הרופאים הבכיר של בית החולים, הפעילים ב"הצל ליבו של ילד" - ד"ר ליאור ששון, ד"ר ציון חורי, ד"ר עקיבא תמיר וד"ר חגי דקל. לביקור התלוו נציגת העמותה מקנדה, ג'סי בירנבאום, ומנכ"ל העמותה בישראל, סיימון פישר.

מינויים חדשים

ד"ר רפאל לוטן: מנהל המחלקה לאורתופדיה

ד"ר לוטן, בוגר לימודי רפואה באוניברסיטה העברית, התמחה בכירורגיה אורתופדית במרכז הרפואי קפלן ולאחר מכן במרכז הרפואי אסף הרופא. בשנים 2007-2009 עבר השתלמות עמיתים בתחום ניתוחי עמוד שדרה וטראומה במרכז הרפואי סאניברוק בטורונטו, קנדה. בימים אלה הוא מסיים לימודי תואר שני במנהל מערכות בריאות באוניברסיטה העברית. את עבודתו במחלקה לאורתופדיה בוולפסון החל בשנת 2010. ד"ר לוטן משמש כמפקד גדוד חילוץ של פיקוד העורף במילואים, פעיל בתחום של חברות הזנק העוסקות בפיתוחים של עזרים רפואיים בשירות האורתופדיה, ובאחרונה, סייע כיועץ רפואי בקידום של ניווט ניתוחי במציאות מדומה ובכתיבת תוכנה העושה שימוש בטכנולוגיה ייחודית לצורך ניתוח תבניות הליכה.

פרופ' אריה רזיאל: מנהל היחידה להפריה חוץ גופית

פרופ' רזיאל סיים בשנת 1980 לימודי רפואה באוניברסיטת תל אביב בהצטיינות, ושימש כרופא גדודי חטיבתי ומפקד קורס קציני הרפואה היוקרתי בצה"ל. במהלך התמחותו במחלקת נשים במרכז הרפואי אסף הרופא גם רכש תואר Bsc ותואר Msc במחקר רפואי בהצטיינות. כ-20 שנה שימש רופא בכיר ביחידה גדולה להפריית מבחנה, ובמקביל, במשך 15 שנה ניהל את המכון לפוריות הגבר ובנק הזרע מהגדולים בישראל. הוא משמש יועץ בוועדות שונות של משרד הבריאות בפוריות האישה והגבר, משתתף קבוע בכנסים אירופאים ואמריקאים לפוריות עם מעל 100 פרסומים בכתבי עת מובילים, וזה עתה סיים קדנציה של ניהול הסניף הגניקולוגי המרכז את כל הגניקולוגים באזור המרכז.

ד"ר גלית מור-נאור: מנהלת שירותי הרוקחות

ד"ר מור-נאור, בוגרת לימודי רוקחות של האוניברסיטה העברית, שימשה בתפקידה האחרון כרוקחת קלינית במרכז הרפואי קפלן. בין היתר מילאה ד"ר מור-נאור גם את תפקיד אחראית אקרדיטציה לעניין טיפול תרופתי ב'קפלן'. בין תחומי המומחיות שלה - רוקחות בתחום הגריאטריה.

מינויים נוספים

מאיה פינקלשטיין מונתה למרכזת תחום מעבדה להפריה חוץ גופית

גדי ליפובסקי מונה למרכז בכיר תעשייה וניהול

עו"ד אסף גנץ מונה למבקר הפנים של בית החולים

להקדים רפואה לסרטן

חדש בוולפסון: בדיקת MRI לגילוי מוקדם של סרטן השד. "הבדיקה מאפשרת גילוי מוקדם ללא חשיפה לקרינה כלל", אומרת ד"ר טלי ארזי-קליינמן, מנהלת מכון הממוגרפיה, "אם בעבר עמדה לרשותנו בדיקה אחת בלבד - ממוגרפיה, הרי שכיום ניתן להשתמש בבדיקת ממוגרפיה, אולטרסאונד ו-MRI, ובמקביל להנגיש את הטיפול ולקצר תורים"

חדש במרכז הרפואי וולפסון: בדיקה לגילוי מוקדם של סרטן השד, בהנחיית מכשיר MRI. מכשיר ה-MRI פועל באמצעות מגנט, כך שהבדיקה נעשית ללא קרינת רנטגן כלל. מדובר בבדיקה הרגישה ביותר לגילוי סרטן השד הקיימת כיום, והיא בטוחה לחלוטין לנבדקת.

מסבירה ד"ר טלי ארזי-קליינמן, מנהלת מכון הממוגרפיה בבית החולים: "ממצאים המתגלים בבדיקת MRI שד זקוקים לבירור של ביופסיית שד בהנחיית MRI. מדובר בבדיקה הדומה לזו הנעשית באמצעות ממוגרפיה, אשר במסגרתה המטופלת שכובה על בטנה, והיא מתבצעת בחדר ה-MRI וללא קרינה".

ד"ר ארזי-קליינמן מציינת כי הגישה לגילוי המוקדם ולמעקב אחר נשים שחלו בסרטן השד, מותאמת לסיכון של האישה לפתח סרטן שד ולמבנה השד שלה, כפי שנראה בבדיקת הממוגרפיה. בחלק מהנשים, השימוש הבלעדי בבדיקת ממוגרפיה כבדיקה יחידה אינו מספק. "אם בעבר עמדה לרשותנו בדיקה אחת בלבד - הממוגרפיה, הרי שכיום ניתן להשתמש בבדיקת ממוגרפיה, אולטרסאונד ו-MRI", היא מדגישה.

מדובר לא רק על שדרוג הגילוי המוקדם, אלא גם על שיפור השירות לנבדקות: "כיום, נשים אשר רוצות לבצע בדיקה בהנחיית MRI נאלצות להמתין בתורים ארוכים למדי. אפשרות זו, אשר נפתחת עבורן אצלנו בוולפסון, תסייע באופן משמעותי בהנגשת הטיפול ובקיצור התורים". כאן חשוב לציין שבוולפסון ניתן לבצע, במקביל, את כלל הבדיקות השגרתיות בהנחית אולטרסאונד וממוגרפיה.

הבדיקה החדשה נמשכת כשעה, היא אינה כרוכה בכאב ונעשית לאחר הזרקת חומר ניגוד לווריד, אשר נקלט באזור השד ובאזורים מרובי כלי דם. חומר הניגוד מתפנה במהרה מהגוף, ללא תופעות לוואי. "מבחינת המטופלות", מסכמת ד"ר ארזי-קליינמן, "מדובר בבדיקה פשוטה וקלה, ומנגד - בעלת יתרונות גדולים".

ד"ר טלי ארזי-קליינמן ליד מכשיר ה-MRI

expert

כאבים

מחקרים רפואיים מוכיחים:

דיקור סיני יעיל מאוד לטיפול בכאבים כרוניים

אפשר להיפטר מהכאבים!

אם הכאבים נמשכים ונמשכים, כדאי לך לנסות את טיפולי הדיקור הסיני. מחקרים מוכיחים כי הם יעילים מאוד בפרט נגד כאבי גב, כאבי פרקים וכאבי ראש. אתם מוזמנים לנסות ולהיפטר מהכאבים.

שאל את הרופא שלך על טיפולים בדיקור סיני

לקריאת המחקרים בנושא הכנסו לאתר clalitmashlima.co.il

לפרטים נוספים ולייעוץ און־ליין חייגו:

*2829

clalitmashlima.co.il

ייעוץ ברפואה משלימה
און־ליין
בשיחת וידאו עם רופא

מה הבעיה? יש כללית רפואה משלימה!

כללית
רפואה משלימה

מאת רינת הירש

נותנים זמן חיים

למכון לנפרולוגיה בוולפסון מגיעים חולי אי ספיקת כליות, כדי להתחבר למכשירי הדיאליזה שמספקים טיפול כלייתי חליפי ומאפשרים להם לשרוד בדרך להשתלה המקווה. המטופלים מתחברים פיזית למכשיר ובמקביל מתחברים בלב ובנשמה לצוות המסור ולמטופלים האחרים - "כולנו פה יחד, משפחה אחת", כפי שאומרים מנהל המכון ד"ר זאב קציר והאחות האחראית לריסה שטנדיק

דלת הזכוכית במסדרון הארוך מסתירה עולם ומלואו, שאנחנו לא באמת מכירים: מכון הנפרולוגיה והדיאליזה של וולפסון. אולם גדול, 24 עמדות המודיאליזה פעילות, כולל שלושה חדרים קטנים, ושקט. שקט הוא החוויה הראשונה שאני קולטת באולם הגדול; שקט שלא מסגיר את העובדה שכאן נותנים "זמן חיים" לאנשים חולים מאוד. "איך כל כך שקט כאן", אני שואלת את לריסה שטנדיק, האחות האחראית, "זה לא משהו רגיל בהווי המחלקות בבית החולים". מסתבר שהשקט אינו מקרי אלא משקף את הגישה של המכון ושל הצוות. "כך מתאפשרת מנוחה למטופלים, והעבודה זורמת ביעילות רבה יותר", מסבירה לריסה.

כדי להכיר את היחידה המיוחדת הזאת, אני נכנסת לפגישת היכרות בחדרו של מנהל המכון, ד"ר זאב קציר. הוא עמד על כך שבפגישה יהיו אנשי צוות נוספים. עד מהרה אני מבינה שזה חלק מתפיסת הניהול שלו. עבודת הצוות משתקפת באופן שבו מתנהלת השיחה. כל אחד משלים בהרמוניה את דבריו של השני, ואור נדלק בעיניהם כאשר הם מספרים על המכון, חבריהם לצוות והמטופלים. קל להבחין שהם אוהבים את העבודה ומאמינים במה שהם עושים.

לפי הלו"ז של המטופלים

הטיפול במכון הנפרולוגיה מיועד לאנשים הסובלים מאי ספיקת כליות כרונית וחדה, ממחלות הכליות ודרכי השתן, מיתר לחץ דם, סוכרת ועוד. בעמדות מכשירי ההמודיאליזה מטופלים חולים הלוקים באי ספיקת כליה בדרגת חומרה סופנית. הם מגיעים לטיפול מביתם, שלוש פעמים בשבוע, כדי לקבל טיפול כלייתי-חליפי למשך מספר

> כל אחד בצוות משלים בהרמוניה את דבריו של השני, ואור נדלק בעיניהם כאשר הם מספרים על המכון. קל להבחין שהם אוהבים את העבודה ומאמינים במה שהם עושים

שעות. הצוות עובד בהתאם ללוח הזמנים של המטופלים וזמין לתת שירות בשלוש משמרות, שישה ימים בשבוע, כאשר בשבת יש אחות ורופא כוננים למקרה הצורך.

"קיימים סוגים שונים של דיאליזה", מסביר לי ד"ר קציר, "אצלנו מתקיימת רק המודיאליזה ולא דיאליזה פריטוניאלית. רוב המטופלים שלנו לא עובדים בשל גילם ומחלתם, אך יש כאלו העובדים בשעות הבוקר ומגיעים אלינו בערב לאחר יום עבודה. גם חולים מאושפזים מטיפול נמרץ ומהמחלקות פנימיות מגיעים אלינו לטיפול. צוות המכון מספק ייעוץ, אבחון וטיפול למגוון חולים בכל הקשור למחלות כליה או למעורבות של הכליות במחלות פנימיות, מצבי קדם וסאב-ניתוחיים, טיפול נמרץ, חדר מיון ורפואת חירום. האחיות שלנו מאוד מקצועיות ולכל אחת מהן תפקיד משלה: מנהלת תחום אנמיה, קלציום/פוספור, זיהומים, כלי דם, כאב, השתלות,

> הטיפול במכון מיועד לסובלים מאי ספיקת כליות כרונית וחדה, ממחלות הכליות ודרכי השתן, מיתר לחץ דם, סוכרת ועוד. בהמודיאליזה מטופלים חולים עם אי ספיקת כליה בדרגת חומרה סופנית

פליאטיבי. הרופאים הם כמובן מומחים בנפרולוגיה, ומעבר לטיפול היומי ולביקור השגרתי, משמשים גם כרופאי משפחה".

דגש על הפן החברתי

כאשר מטופלים שוהים בחדר אחד לאורך זמן, גם הפן החברתי הוא משמעותי. לריסה: "במקום כזה, שבו מתכנסים אותם אנשים ל"בילוי משותף" של ארבע שעות, חייבים למקם אותם לפי קבוצות עניין. יש כאלה שאוהבים לפתור תשבצים ביחד, יש האוהבים לצפות בטלוויזיה, יש קבוצות של נשים בעלות שפה משותפת. מנסים להנעים את זמנם ככל הניתן". כל הצוות הסיעודי מחויב לכך, כולל מתנדבות יע"ל המסורות, ומי שמסייעת מאוד היא נורית, העובדת הסוציאלית של המכון, ששומרת עם המטופלים על קשר רצוף, עם המון סבלנות ואמפתיה. את 21 אחיות המכון וחמשת כוחות העזר מובילה לריסה שעובדת 36 שנים בדיאליזה, עשר מהן כאחות אחראית. היא סבתא לחמישה נכדים ושישי בדרך, מתרגלת

> לריסה, האחות האחראית, ונורית, עו"ס המכון, חברות בוועדת היגוי של משרד הבריאות לבקרות, ושותפות בצוות הבונה תוכנית לביקורת של המשרד על כל יחידות הדיאליזה בארץ

יוגה ("זו השפיות שלי", היא מחייכת), אוהבת מסיבות, טיולים, וחוץ מלנהל צוות סיעודי היא גם הרוח החיה במכון בכל הקשור לחיי חברה, גיבוש ואווירה. "אנחנו צוות מאוד מגובש עם הרבה גאוות יחידה", היא אומרת, "הילדים של כולם פה גדלו יחד אתנו". דוגמה לכך היא מסיבות הפורים בדיאליזה, שהפכו למסורת של שנים: "כל פורים יש לנו מסיבת צוות, כולנו מחופשים ונהנים יחד". שלא תטעו לרגע: כשהיא אומרת "צוות" הכוונה היא גם למטופלים. "שליש מהחיים שלהם הם פה, הפכנו להיות כמו משפחה", אומר לי ד"ר קציר. הוא מציין שאנשי הצוות המטפל מעורבים מאוד בסיפורים האישיים של החולים המטופלים. "החולים כבר מכירים אותנו ורואים הכול, מזהים מייד שינויים במצב רוח. המעורבות היא הדדית". ד"ר קציר מדגיש ש"כולנו בצוות מתעדכנים בידע רפואי, עושים מחקרים קליניים, מלמדים בבתי ספר לרפואה, משתתפים בבחינות של סטודנטים לרפואה ורופאים מתמחים". זה המקום להזכיר שבצד העשייה הטיפולית, צוות המכון פעיל גם בתחום המחקר הקליני והמדעי-בסיסי, ועד כה פרסם כ-100 עבודות ומאמרים בכתבי-עת מדעיים. רופאי המכון לוקחים חלק פעיל בעשייה אקדמית בביה"ס לרפואה באוניברסיטת תל אביב, מדריכים בקביעות מתמחים ברפואה פנימית וברפואת

צוות המכון לנפרולוגיה

ילדים, ובמקביל נמנים על סגל ההוראה בביה"ס האקדמי לסיעוד וולפסון. לריסה, האחות האחראית, ונורית, עו"ס המכון, חברות בוועדת היגוי של משרד הבריאות לבקרות, ושותפות בצוות הבונה תוכנית לביקורת של המשרד על כל יחידות הדיאליזה בארץ.

מקצועיות עם אנושיות

"המכון שלנו מתחדש אחת למספר שנים, הציוד הרפואי כאן הוא מבין המתקדמים בעולם, ומה שלוקה בחסר לצערנו הוא התשתיות ותנאי המלונאות", מוסיף ד"ר קציר. גם אם יש מקומות מפוארים יותר, הרי שבתום הטיפול החולים באים ואומרים תודה כל יום מחדש. קל להבין מדוע: זהו השילוב בין המקצועיות הטיפולית לבין היחס האישי והחם. "אנו מקבלים לעבודה צוות מטפל, גם כוחות עזר, לפי מידת האנושיות והאמפתיה לחולים. מעבר לידע, מקצועיות וניסיון אנו מחפשים את רגישות הצוות

גם אם יש מקומות מפוארים יותר, הרי שבתום הטיפול החולים באים ואומרים תודה כל יום מחדש. קל להבין מדוע: זהו השילוב בין המקצועיות הטיפולית לבין היחס האישי והחם

לצרכים מיוחדים של החולים, את בעלי האינטליגנציה הרגשית הגבוהה. זה מקור הכוח שלנו", מדגיש ד"ר קציר.
במכון הדיאליזה, סיפורים מרגשים לא חסרים. "כל מטופל וכל מקרה נוגעים ללב של כולנו", אומרת לריסה. היא מספרת על זוג שהכירו זה את זו כאן, בטיפולים, התאהבו

צוות המכון

ד"ר זאב קציר - מנהל המחלקה | **ד"ר אלכסנדר בירו** - סגן מנהל | **ד"ר רלו צ'רנס** - רופא בכיר | **ד"ר צבי ברנע** - רופא בכיר | **לריסה שטנדיק** - אחות אחראית | **צוות סיעוד** המונה 21 אחיות מוסמכות, רובן אקדמאיות ובוגרות קורס דיאליזה, וחמש **כוחות עזר** | **נורית בלומנטל** - עו"ס | **ד"ר שרה בנימיני** - תזונאית | **רוני טורנר** - מזכירה | **מרים שבתאי וציפורה חזן** - מתנדבות יע"ל

והתחתנו. "לצערנו, היום הם כבר לא בין החיים". כשחולה עומד לעבור השתלה, בארץ או בחו"ל, זו התרגשות משותפת לכולם עם הרבה איחולי "בקרוב אצלכם". כאשר מטופל רוצה לנסוע לחופשה בחו"ל מתאמים עבורו

במכון הדיאליזה, סיפורים מרגשים לא חסרים. "כל מטופל וכל מקרה נוגעים ללב של כולנו", אומרת לריסה. היא מספרת על זוג שהכירו זה את זו בטיפולים, התאהבו והתחתנו

טיפולים עם מרכזיים רפואיים סמוכים. "ויש מקרים שבחורים צעירים מקפיאים זרע לפני דיאליזה ובמשך הטיפול, ושנים לאחר מכן חוגגים הולדת ילדים, ואנחנו מאושרים יחד אִתם".

"פאנץ'-ליין בדיאליזה"

אם חיפשנו פאנץ'-ליין לסיים איתו את הכתבה, לצוות יש כבר אחד כזה, מוכן מראש. אז ככה: בנוסף לישיבה שבועית מורחבת עם הצוות הרב מקצועי ואחיות נאמנות נושא (שבה מעלים גם בעיות אישיות של המטופלים), מתקיימת במכון מדי בוקר ישיבת עדכון צוות. בסיומה של ישיבה זו, אחד מאנשי הצוות אחראי על "פינת הפאנץ'-ליין" ומכין מאמר או מציג נושא שמעניין אותו ושאינו קשור לעבודה. "כל אחד בתורו, מביא משהו מהעולם שלו - זה גם תורם לגיבוש וגם להעשרה של כולנו", מסכמת לריסה. אז הנה, יש לנו סיומת: פאנץ'-ליין בדיאליזה.

המשך ◄

צוות יחידת הדיאליזה

מפגש עם ליזה

איך זה נראה מהצד של המטופלים? רינת הירש פגשה במשה כהן, שהמחלה קשרה את חייו לוולפסון. "אופטימיות היא שם המשחק", הוא אומר, "החיים ממשיכים למרות הדיאליזה". ומיותר להוסיף: וגם בזכותה

משה כהן חי עם הסוכרת כבר ארבעים שנה, ובשש השנים האחרונות מטופל במכון הדיאליזה בוולפסון. הוא שחקן כדורגל לשעבר ומאמן בקבוצת לזרוס חולון, נשוי ואב לשלושה, סבא לחמישה נכדים ואחד בדרך. כיום הוא מתנייד בעזרת כיסא גלגלים חשמלי.

"המצב הרפואי קשה אבל אני מתמודד", הוא אומר. שלוש פעמים בשבוע, בכל פעם לארבע שעות, הוא מגיע ל"מפגש עם ליזה", כפי שהוא מכנה את החיבור למכונת הדיאליזה. "זו כבר שגרה, כמו לבוא ליום עבודה". בבית, בימי הטיפול, הוא מאוד עייף, אבל בימים שבין הטיפולים הוא חי כרגיל וכאשר יורד לאילת הוא מזמין מקום לדיאליזה בבי"ח יוספטל. "אשתי עושה הכול. בלעדיה אני גמור. אני קם בשש בבוקר ומגיע לטיפול. כל דקה שווה המון, לכן חשובה היעילות והמהירות של החיבור למכונה, כדי שטיפול של ארבע שעות לא ייהפך לחמש". על צוות המחלקה בוולפסון יש לו מילים טובות למכביר. "עושים עבודה נהדרת, עבודת קודש. מחייכים, מקצועיים, עובדים ביסודיות. אני מכיר אותם כבר הרבה זמן, גם את החדשים בצוות. אנחנו מבלים ביחד המון זמן".

נוצרים קשרים עם מטופלים אחרים?

"אני מכיר את כולם אך מעדיף שלא להתחבר לאנשים חולים. בימים ללא טיפול אני יוצא עם אחד החברים לשוק, לאכול בחוץ, לפעמים נוסעים עד רמלה בשביל בורקס, לא מחשבנים".

פעם מאמן, תמיד מאמן: כיום, משה מאמן את בני משפחתו כשהוא יושב על כיסא הגלגלים, בפיו משרוקית, מחלק הוראות בגן ציבורי ליד הבית. "אפשר לעבוד עם כדורי כוח, רצועות, חבלים", הוא מסביר, "אני אומר להם מה לעשות והם מתאמנים".

למה אתה מתגעגע?

"הייתי רוצה מאוד לרוץ. פעם הייתי רץ 30 קילומטר, היום הכיסא זה הרגליים שלי".

ממשיך להיות מחובר לכדורגל?

"בטח. יש לי אלבום תמונות עם כתבות מהקריירה שלי. זה העולם שלי. מתקשרים אליי חברים ושואלים, משה אתה בא למשחק?, וכשזה מתאים ומסתדר אני מגיע למשחקים. לנגוח אני עוד יכול, אם מישהו ישלח אליי כדור מדויק מספיק..."

איך הספורט משפיע על ההתמודדות שלך?

"מה שמחזיק אותי היום, זה הספורט שעשיתי בעבר. בזכות הספורט, הגוף חזק יותר ויכול להתמודד. לא עישנתי בחיים, משטר זה מה שהחזיק אותי כספורטאי ומחזיק אותי כיום".

אילו טיפים אתה יכול לתת לאחרים שבמצבך?

"קודם כול לא להתייאש. לזכור, שמה שמחזק זה המשפחה. כל יום אני מוציא את הנכדים מהגן ומבית הספר, וזה טוב לכולם. הכול בחיים יחסי, וצריך לראות את הטוב. הנה, בעבר לא הייתה לי דקה פנויה. פתאום אפשר לצאת ולעשות הרבה דברים, לטייל, להיות עם המשפחה. מתחברים לדיאליזה וממשיכים הלאה. כשקשה לי, אני שואל עצמי שאלות כמו 'מה יותר טוב? סרטן או דיאליזה?' כי עם כל הקושי, תשאלי חולה סרטן אם הוא מוכן לבוא שלוש פעמים בשבוע תמורת עוד זמן חיים, והוא חותם על זה מייד. כשאני מעודד חולה במצבי שקשה לו, אני אומר: 'יאללה, לך תבכה קצת בצד ותמשיך קדימה'. החיים ממשיכים, למרות הדיאליזה, ובעצם גם בזכותה".

מה אני יכולה לאחל לך?

"שלא יהיה יותר גרוע. אלוהים גדול, וצריך להמשיך הלאה בתקווה".

לב זהב

שירותי סיעוד
ורווחה (ע"ר)

מתן פתרונות בתחום הסיעוד

מטפלות לזכאי חוק סיעוד, עובדים זרים, מטפלות פרטיות, ייעוץ
להשמה בבתי אבות, עובדים מקצועיים ושרות אישי מכל הלב!

סניפי העמותה:

חולון, בת ים, חיפה, קריות, עכו,
צפון תל אביב, מרכז ודרום תל אביב,
רמת גן, גבעתיים, בני ברק, רמלה, לוד,
ערי השרון, פתח תקווה, ערי השפלה

www.Lev-Zahav.co.il

***6942**

מאת מיכל עקירב
* מיכל היא מזכירת חדר ניתוח בוולפסון וגיסתו של ליאור עקירב

לצמוח מתוך הסרטן

"הסרטן גרם לי לגלות בתוכי מרחבים ללא גבולות", אומר ליאור עקירב, שבשנת 2013 ניצח את המחלה וכעת מודה לבית חולים וולפסון על הטיפול שהציל את חייו. זו גם הזדמנות נהדרת להכיר את ספר הילדים שכתב בעקבות ההתמודדות, "ג'וש הפרעוש", שיוצא לאור בימים אלה

"יש רגעים שמשנים לך את החיים מהקצה אל הקצה. אתה חושב שקורה לך משהו רע, אבל מהר מאוד אתה מבין שזאת המתנה הכי טובה שיכולת לקבל בחייך".

הכירו את ליאור עקירב (39), נשוי ואב לשני ילדים מקסימים (7.5 ו-3.5). ליאור עוסק בייעוץ אסטרטגי, מאמן אישי ועסקי וכעת גם סופר, לאחר שספר הילדים שכתב, "ג'וש הפרעוש", ראה אור בסוף פברואר 2016.

שלושה חודשים ושלושה בתי חולים שונים עבר ליאור, עד שהגיע לוולפסון וקיבל אבחנה מדויקת וטיפול שהציל את חייו. "עברתי בתי חולים שונים, מרפאות חוץ, מכונים ומה לא. בשל בירוקרטיות מסובכות חלף זמן יקר והסרטן התפתח לדרגה מאוד מתקדמת, עבר את בלוטות הלימפה, ועוד קצת היה מגיע למקומות שלא נדע". הוא מדגיש כי לבית החולים יש חלק נכבד בהחלמתו. "בוולפסון גיליתי בית חולים קטן ובית, שעובד במהירות וביעילות. זה מה שהציל לי את החיים. אני רוצה לנצל את הבמה להגיד תודה לצוותים בוולפסון, שנתנו לי את החיים במתנה".

ליאור בתקופת המחלה, באשפוז בוולפסון ועם הילדים. בתמונה העליונה בעמוד: עם הספר שכתב

שלושה חודשים ושלושה בתי חולים שונים עבר ליאור, עד שהגיע לוולפסון וקיבל אבחנה מדויקת. "גיליתי בית חולים קטן ובית, שעובד במהירות וביעילות. זה הציל את חיי"

מחלה שמייצרת הפתעות

מרגע שליאור החליט להגיע לוולפסון, הדברים החלו לזוז. הוא משחזר: "תוך שעה אני מתקבל, עושים את כל הבדיקות בדחיפות, שולחים אותי לסגן מנהל מחלקת אף אוזן גרון, ד"ר גולדפרב, שמקבל החלטה לנתח על בסיס ביופסיה ולהוציא את הגוש תוך בדיקה והסבר על ההשלכות. בשל התפתחותו המהירה של הגוש, קובעים לי תור לניתוח כבר למחרת. מגיעה תשובה, ומתברר שיש לי סרטן ממאיר בדרגה מתקדמת מאוד עם גרורות שעברו את הלימפות, ויש לי גם בחזה גוש ענק. באותו יום מכניסים אותי למחלקה האונקולוגית לקבוע תוכנית טיפול. קיבלתי טיפול כימותרפי ולאט לאט, אבל בטוח, חזרתי לקו הבריאות". בדרך לשם, עבר ליאור תהליך מאתגר של התמודדות עם המחלה ועם הטיפולים. "מחלת הסרטן כל הזמן מייצרת הפתעות", הוא אומר, "עד שחושבים שנהיה בסדר והכול הולך בקלות, פתאום מגיע רגע שיא של כאב או התקף, ואם בוכים ומתלוננים על הקושי, זה נהיה הרבה יותר נורא". לכן, ליאור מחליט מספר החלטות, שלדבריו שינו לו את החיים: הוא מחליט להוות מודל עבור חולים אחרים, לראות את הכול מהפן החיובי ולהיות אופטימי, למרות הטיפולים הארוכים והקשים והגעגוע לבית, לאישה ולילדים.

לקבל את הסרטן באהבה

"בחרתי לא להילחם בסרטן אלא לקבל אותו באהבה", הוא מספק הסבר מפתיע, "אמרתי לעצמי שאני לא שונה מכל אדם אחר שקיבל פגם מלידה וצריך לחיות אתו כל החיים".

"הבטחתי לעצמי דבר אחד: ליאור, אתה לא עוזב את העולם הזה בלי להשאיר מזכרת לילדים שלך. החלטתי לכתוב ספר ילדים, שבו אוכל להעביר את המסר שלי"

ליאור לא רק החליט, אלא קיים. את זמנו בבית החולים העביר בניגון במפוחית, בהנאה מהחברה בבית החולים ובאמירת תודה על כל הדברים שיש לו בחיים. הגישה הזאת, צעד אחר צעד, סייעה לו להחלים ולחזור לשגרה מחוזק ומחושל בהרבה, כשהוא מצויד בתובנות ובמטרות חדשות: "קיבלתי את עצמי סוף סוף כמו שאני, ופתאום ראיתי את האור - האור שהיה קיים בי כל הזמן, אבל לצערי, כמו הרבה אנשים, לא הצלחתי לראותו. הבטחתי לעצמי דבר אחד: ליאור, אתה לא עוזב את העולם הזה בלי להשאיר מזכרת לילדים שלך. החלטתי לכתוב ספר ילדים, שבו אוכל להעביר את המסר שלי. הבת שלי עזרה לי לכתוב אותו והפכה את הסיפור יחד אתי למשהו מדהים".

מרחבים ללא גבולות

כך נולד לו הספר המקסים והכובש "ג'וש הפרעוש", שמזכיר למבוגרים ומלמד את הילדים מהו כוחה של אמונה אמיצה. גיבור הסיפור הוא ג'וש, פרעוש מיוחד, נחוש וסקרן, שחושב אחרת מכולם וחולם להגיע לאגם המופלא, מקום מוצאם של אבות הפרעושים. ג'וש נתקל במכשולים ומרוב פחד כמעט מתייאש, אך כשטרמפולינה הנמלה נכנסת לחייו, הוא מתמלא אומץ ושניהם יוצאים יחד למסע מלא הפתעות.

ליאור מסכם: "גם אנחנו נולדים לתוך מציאות שיש בה גבולות וחסימות, אך אם נדע לעצום עיניים, לחלום ולזנק באומץ - ממש כמו ג'וש, נוכל לגלות בתוכנו מרחבים ללא גבולות".

מאת דליה המאירי

רק אני והגלשן שלי

"גל הוא גן עדן עלי אדמות", אומר אפי לגזיאל, איש יחידת המחשוב בוולפסון. בעוד שגלישה, עבור רובנו, היא רק באינטרנט, אפי מקפיד לצאת מדי יום לחוף בת ים כדי לעסוק בתחביב שמלווה אותו מילדות. מבחינתו זה הרבה יותר מספורט - זו דרך חיים

אפי לגזיאל. בתמונה הגדולה: על הגלשן

מדיטציה, ריכוז, מיקוד, אקסטרים; היכרות עם עצמו, עם עוצמת הים, עם חופים אקזוטיים ועם גולשים מכל העולם.

כבר 33 שנה שגלישת גלים עומדת במרכז תרבות הפנאי שלו. הוא בן 46, נשוי ואב לחמישה, וב-17 השנים האחרונות עובד ביחידת המחשוב בבית החולים, כיום כאחראי על הרשאות ומשתמשים בתוכנות נמ"ר וקמיליון. הרומן שלו עם גלישת גלים החל סביב גיל 13. "הייתי מגיע עם משפחתי לחוף בת ים בשבתות", הוא מספר, "יום אחד נפלה לי לידיים חתיכת קלקר, ניסיתי לעמוד עליה, ומהר מאוד התמכרתי לתחושה". מה שהחל כמשחק הפך עולמות בנפשו וברוחו של אפי. לא עבר זמן רב והוא כבר תפס גלים על הגלשן הראשון שלו, הולך ומשפר את יכולותיו במה שיהפוך לתחביב המרכזי בחייו. כנער, אפי למד בביה"ס הטכני בחיפה טכנאות מכונות תעופה, ואת שירותו הצבאי עשה כמכונאי מסוקים בבסיס פלמחים. בכל רגע פנוי חזר לאהבה הגדולה שלו - הגלים. גם כיום, כאיש משפחה מסור, הוא הולך לגלוש כמעט כל יום, כשעה וחצי בכל פעם, שבעה ימים בשבוע. "משתדל לא להפסיד יום של גלים", הוא אומר בחיוך.

כשאנו אומרים על מישהו ש"עלה על הגל", הכוונה היא שהחל להצליח. עבור אפי לגזיאל, הביטוי הזה הוא פשוטו כמשמעו. אפי, איש יחידת המחשוב בוולפסון, עולה על הגל כמעט יום-יום, רק הוא והגלשן שלו - ואפילו מחוף בת ים, כמילות שירו הידוע של דני סנדרסון. "גל הוא גן עדן עלי אדמות", אומר לי אפי בעיניים נוצצות. מבחינתו, גל טוב הוא מה שלוקח אותו למעלה בכל המובנים: תחושת התעלות,

"זהו ספורט בריא, שמייצר סיבולת לב ריאה וכושר גופני גבוה. מעבר לכך, הגלישה עבורי היא סוג של מדיטציה. על הגלשן אני מרגיש שלווה, התנתקות, ניקוי ראש"

אפי גולש גם בחורף, אז הוא עוטה חליפת גלישה מבודדת מקור. "בקיץ הגלים מאפשרים גלישה מקצועית יותר", הוא מסביר, "בחורף מתמודדים עם סערות שמקשות על הגלישה".

כשאני מנסה להבין מה הגלישה מעניקה לו לחיים, יש לו יותר מתשובה אחת. "קודם כול זהו ספורט בריא, שמייצר סיבולת לב-ריאה וכושר גופני גבוה. מעבר לכך, הגלישה עבורי היא סוג של מדיטציה. על הגלשן אני מרגיש שלווה, התנתקות, ניקוי ראש, שחרור נפשי. בישיבה על הגלשן אני מביט לאופק הרחוק והפתוח ושוכח מהכול, וכשאני עולה על גל, זה הופך לתחושות של ריגוש, אקסטרים וריכוז גבוה וממוקד. הספורט הזה מעצים אותי ונותן לי תחושה נפלאה ומרגיעה".

"כילד, הייתי מגיע עם משפחתי לחוף בת ים בשבתות. יום אחד נפלה לי לידיים חתיכת קלקר, ניסיתי לעמוד עליה, ומהר מאוד התמכרתי לתחושה"

כגולש ותיק וברמה גבוהה, אפי לא מסתפק בחופי הים התיכון, שגובה הגלים בהם צנוע ביחס לאוקיינוסים, ויוצא מפעם לפעם לחוות גלישה על גלים גבוהים וחזקים, למשל בקוסטה ריקה ובסרי לנקה, שם אפשר לתפוס גלים שמגיעים לשלושה מטרים ויותר. חלק מהחוויה, הוא מספר, היא להתוודע לחופים מיוחדים, להכיר גולשים ממדינות אחרות וגם להיחשף ליצורי האוקיינוסים - מחתולי ים, דרך דולפינים ועד למדוזות קטלניות. "אני נכנס אליהם לטריטוריה שלהם, וחייב לכבד אותם", הוא אומר בפשטות, ומסכם: "הגלישה היא דרך חיים, ממש כמו החינוך והערכים שאני שואף להקנות לילדים שלי".

גלישת גלים, בכמה מילים

גלישת גלים היא אחד מענפי הספורט העתיקים ביותר: ידוע שכבר לפני 3,000 שנה ויותר, היו הילידים בפולינזיה "רוכבים על הגלים" באמצעות לוחות עץ. תרבות הגלישה בעולם המערבי התפשטה מהוואי בתחילת המאה ה-20, אולם נחשבה לתרבות שוליים של חובבי אקסטרים • באמצע שנות השמונים היא החלה להתפתח כטרנד עולמי, המלווה באופנת גלישה ובמוסיקת גלישה • ב-30 השנה האחרונות זהו ספורט פופולרי ומתפתח, שמיליוני בני אדם עוסקים בו • לישראל הגיעה בשורת הגלישה ב-1956 יחד עם ד"ר דוריאן פסקוביץ, יהודי-אמריקאי שהביא את הגלשנים הראשונים לארץ • כיום, מונה קהילת הגולשים הישראלית כ-40 אלף גולשים וגולשות • הענף מתפתח במהירות בזכות תנאי הגלישה הנוחים בחופי הארץ והפשטות הכרוכה בספורט הזה - כל מה שצריך הוא גלשן... ולהיכנס למים.

מאת דליה המאירי

האנשים שמאחורי הגסטרו

ד"ר יונה אבני, מנהלת המכון לגסטרואנטרולוגיה, ונגינה יצחק, מנהלת הסיעוד של המכון, מובילות צוות רפואי וסיעודי מהמעלה הראשונה, שרואה תמיד את המטופל במרכז. בעמודים אלה הן מציגות בפנינו את האנשים ואת העשייה במכון הגסטרו של וולפסון

בשנים הראשונות של וולפסון, בימים שבהם יסד פרופ' שמעון בר מאיר את המכון לגסטרואנטרולוגיה, הייתה זו רופאה צעירה בשם ד"ר יונה אבני, שזכתה לעשות היסטוריה קטנה כמתמחה הראשונה בגסטרו בין כותלי בית החולים. באותם ימים קשה היה לנחש, שבשנת 2016 היא תציין עשרים שנה כמנהלת המכון שבו החלה את צעדיה הראשונים כרופאה. תחת ניהולה של ד"ר אבני צמח מכון הגסטרו והתפתח עם אנשי צוות מהשורה הראשונה ומכשור מתקדם, עשרות מתמחים שפקדו אותו לאורך השנים ומומחים רבים ש"גדלו" בו ושחלקם מנהלים כיום מכונים מקבילים בבתי חולים אחרים. ביקרנו במכון הגסטרו בוולפסון לשיחה עם מנהלת המכון ולהיכרות עם הצוות ועם העשייה הענפה.

ד"ר אבני, ספרי קצת על ההיסטוריה של המכון ובאילו נסיבות מונית למנהלת שלו.

"כאשר פרופ' שמעון בר מאיר, מייסד המכון, עבר לנהל את מכון הגסטרו בשיבא, החליף אותו פרופ' זמיר הלפרין. באותם ימים סיימתי את התמחותי במחלות דרכי עיכול ומחלות כבד והמשכתי לעבוד במכון כרופאה. כשפרופ' הלפרין עבר לאיכילוב ב-1996, קיבלתי את התפקיד".

מה מאפיין כיום את המכון שבניהולך?

"ראשית, צוות מקצועי ואיכותי מהשורה הראשונה, ושנית, שירות רחב מאוד בכל תחומי הגסטרואנטרולוגיה. המכון משמש כמרכז הפניה אזורי ומשרת קהל גדול של תושבי חולון, בת ים, יפו וראשון לציון".

אילו בדיקות וטיפולים אתם מבצעים?

"החל מבדיקות שגרתיות כמו קולונוסקופיה וגסטרוסקופיה לבדיקת דרכי עיכול תחתונות ועליונות, דרך בדיקות אנדוסקופיות כמו אולטרסאונד אנדוסקופי לבדיקת הלבלב, כיס המרה ודרכי המרה, אולטרסאונד טרנס-רקטלי הבודק ומדרג גידולים ברקטום, מגוון בדיקות לבירור הפרעות בתנועתיות מערכת העיכול, מנומטריה של הוושט, פרוקטוגרפיה (בדיקת תהליך פליטת צואה), ועד לבדיקת וידאו-קפסולה מתקדמת שבה בולעים מצלמה זעירה, המצלמת את מערכת העיכול כולה ובעיקר את שמונת המטרים של המעי הדק. במסגרת המכון פועלת מרפאה פרוקטולוגית ומעבדת גסטרו, ובנוסף מבוצעות במכון כל הפעולות האנדוסקופיות לילדים במסגרת היחידה לגסטרואנטרולוגיה ותזונה בילדים".

"אנשי הצוות של המכון, כולם יחד וכל אחד לחוד, מייצגים את הגישה שהמטופל תמיד בראש מעיינינו. אנו מלווים אותו לאורך כל הדרך"

בין היתר משתתף מכון הגסטרו של וולפסון במחקר עולמי בתחום מחלת הכבד הנגיפית הפטיטיס סי ומחלות מעי דלקתיות

"סוד ההצלחה שלנו הוא קודם כול הצוות. אני גאה מאוד בצוות הזה, ויכולה לומר בפה מלא, שעבור כולנו המכון הוא בית שני"

מי מופנה למרפאת הגסטרו?

"למרפאה מופנים מטופלים מהקהילה ומכל הקופות. חולים שבהם נמצאה פתולוגיה בדרכי העיכול מופנים מהמכון למחלקות הכירורגיות, ולהיפך. מחלקות האשפוז בבית החולים, ובעיקר המחלקות הכירורגיות והפנימיות, מפנות אלינו למכון מטופלים עם בעיות חריפות של דרכי העיכול כגון דימום מכיב פפטי (חומציות יתר), גידולים במעי, דליות בוושט, חסימות מעיים, ובירורים של כאבי בטן, ירידה במשקל או חוסר דם. שירות המרפאה במסגרת המכון מעניק ייעוץ וטיפול בכל מגוון מחלות דרכי העיכול ביניהן מחלות כבד כרוניות, מחלות מעי דלקתיות, מחלות של כיס המרה ודרכי המרה, מחלות הקשורות להפרעות בתנועתיות מערכת העיכול כמו תסמונת המעי הרגיש, הפרעות בהתרוקנות הקיבה ועוד".

את מי משרתת מעבדת הגסטרו?

המעבדה הגסטרואנטרולוגית ממוקמת במכון ובה עובדים ד"ר חוסיין עיד ואורית שבח. המעבדה נותנת שירות לכלל בית החולים ולמטופלים אמבולטוריים בכל הנוגע למיני בדיקות של דרכי העיכול, חלקן מן הסתם דחופות. בנוסף, מתבצעים בה מחקרים קליניים נרחבים, כלל ארציים ובינלאומיים, כאשר האחראית עליהם היא אורית שבח בתחום מחלות דרכי עיכול וכבד. מחקרים אלו, בנוסף לתרומתם האקדמית, מהווים מקור הכנסה לקרן המחקרים של בית החולים. ביצוע מחקרים בסיסיים הנערכים במכון שלנו, הביא עד כה לפרסום של למעלה מ-70 מאמרים בעיתונות המדעית הבינלאומית. בין היתר משתתף המכון במחקר עולמי רב מרכזי, המתמקד בטיפול במחלת הכבד הנגיפית הפטיטיס סי וכן במחלות מעי דלקתיות. ראוי לציין שאנו מכון אקדמי, המסונף לפקולטה לרפואה באוניברסיטת תל אביב, ושצוותו פעיל בהוראת סטודנטים לרפואה".

מה סוד ההצלחה שלכם?

"לפני הכול זה הצוות שלנו שמונה כ-30 איש:

ד"ר יונה אבני: תעודת זהות

ד"ר יונה אבני גדלה בחולון, בוגרת בית הספר היסודי גורדון ותיכון קוגל | את שירותה הצבאי עשתה בנח"ל בקיבוץ דביר ובהיאחזות גשור שברמת הגולן | היא סיימה את לימודי הרפואה באוניברסיטת תל אביב והתמחתה ברפואה פנימית בסורוקה | הגיעה לוולפסון כמתמחה הראשונה בגסטרו בבית החולים - ונשארה בו | היא נשואה למרדכי והם הורים לשני בנים, גלעד ודרור.

צוות המכון לגסטרואנטרולוגיה

רופאים, אחיות, כוח עזר, מזכירות, טכנאים ועובדי מעבדה. יש לנו שמונה רופאים ובהם שני מתמחים, שנעזרים בצוות סיעוד מעולה. לא בכדי המכון זכה להצלחה יתרה באקרדיטציה, בזכות הצוות הסיעודי בראשותה של נגינה יצחק, האחות האחראית. חשוב להעלות על נס גם את מזכירות המכון אורית ששון, ריקי בן אבי וגלית יהב, שהשירות והיחס שהן מעניקות למטופלים ובני משפחותיהם ראוי לשבח ואינו מובן מאליו. אנחנו מסתיעים בשלושה מתנדבים נהדרים, ציפי קרפל, שניהלה את מעבדת גסטרו ואחרי פרישתה חזרה כמתנדבת, וכן יענקלה ויינקלר ומריו לוקר, שמהווים חלק אינטגרלי מצוות הרפואי והסיעודי ומשתתפים בכל האירועים והשמחות כחלק בלתי נפרד מאתנו. אנשי הצוות של המכון, כולם יחד וכל אחד לחוד, מייצגים את הגישה שהמטופל תמיד בראש מעיינינו. אנו מלווים אותו מהמרפאה לבדיקה, לניתוח במידת הצורך ועד לשחרורו, ולא פעם אף נקשרים קשרים הדוקים והמשכיים. אני גאה מאוד בצוות הזה, ויכולה לומר בפה מלא, שעבורי ועבור כולנו מכון הגסטרו מהווה בית שני".

מאת **נגינה יצחק**

מכון הגסטרו דרך עיני הסיעוד

נגינה יצחק

הגעתי למכון הגסטרו ב-1993 כאחות מן המניין. האחות האחראית דאז, יהודית הדרי, קיבלה אותי לצוות ולימדה אותי את כל הידע על מחלות מערכת העיכול ועל הטיפול בהן בפן הסיעודי. היא העבירה לי גם את כל נושא הטיפול והתחזוקה במכשירים האנדוסקופיים לסוגיהם השונים, שכולל את הרכבת המכשיר לפעולה, ניקוי, חיטוי, ייבוש ואחסון מתאים. לנושא זה חשיבות רבה, הן מבחינת בטיחות המטופל והן מכיוון שמכשירים אלו יקרים מאוד.

את הפרויקט הראשון שלי עשיתי בנושא הכנת מטופלים ושמירה על פג (פיום קיבה). בשעות הפנאי נסעתי לבתי אבות והדרכתי את הצוות הסיעודי על הכנה נכונה של המטופל לקראת ביצוע פג. מטופלים אלו, שהינם סיעודיים, מופנים מבתי אבות למכון שלנו לצורך ביצוע הפעולה. חשוב מאוד שיגיעו מוכנים, על מנת שהפעולה תעבור בהצלחה, ושישוחררו עם הדרכה נכונה להמשך טיפול בקהילה. אני גאה בפרויקט זה ובתוצאות החיוביות שלו. המטופלים מגיעים מוכנים, והרווח הוא כפול: הרופאים במכון מבצעים עבודתם בקלות וללא סיבוכים מיותרים, וחשוב יותר, שהמטופל ומשפחתו מרוצים.

לתפקיד האחות האחראית של מכון הגסטרו נכנסתי לפני עשר שנים. אני עובדת בשיתוף פעולה מלא עם מנהלת המכון, ד"ר יונה אבני, וממונה על צוות סיעוד הכולל שמונה אחיות ושלוש כוחות עזר.

צוות האחיות שלנו הוא רב-תחומי: לריסה סימנטוב שהגיעה מטיפת חלב, אינסה קרבצ'נקו ואנג'לה מטטוב - אחיות עם ניסיון רב מהמיון, ברטה אליזרוב, רינה קריחלי ואירנה פילייב שהגיעו עם ותק מהמחלקות הפנימיות, ויפה ישראלוב שהגיעה מתחום השיקום.

תפקידן של **כוחות העזר** - אתרי פיצ'חדזה, רחל קטיוב ונטלי מושקוביץ, חשוב לא פחות. הן משמשות כיד ימינן של האחיות, מתחזקות את האנדוסקופים ומכינות את חדרי הבדיקות לפני כל פעולה. בנוסף, מתקיים שיתוף פעולה צמוד עם **טכנאי הרנטגן** גרגורי פפרניי בביצוע בדיקות הקרינה (ERCP, פרוקטוגרפיה). שמירה על ניקיון המכון חיונית ביותר, וזאת בזכות **עובדת המשק** אירנה שאולוב.

מנהלת המכון מעודדת את השתתפותן של האחיות וכוחות העזר בכנסים ובימי עיון, להעשרת הידע בשיטות מתקדמות ובטיפולים חדשניים בתחום הגסטרו. אני גאה בצוות הסיעודי שלנו, הוא מקצועי מאוד, נאמן ואמפתי. בזכותו קיבלנו ציון גבוה במבדק האקרדיטציה, ועל כך תודה רבה לכולם!

מאת **טלי נבון**

מִפֶּה לְאוֹזֶן

אבחון וטיפול בהפרעות בתקשורת - שמיעה, שפה ודיבור - הוא אחד ממקצועות הבריאות המרתקים ביותר. טלי נבון ביקרה במכון ההפרעות בתקשורת בוולפסון, שוחחה עם דפנה ששו, אחראית המכון, ועם אירים לוי, מרכזת תחום אודיולוגיה, והתוצאה לפניכם

ממילון הרפואה הפרעות בתקשורת הוא מקצוע השייך לעולם מקצועות הבריאות. קלינאית התקשורת עוסקת באבחון, טיפול ושיקום של תינוקות, ילדים, בוגרים ומבוגרים בעלי קשיים בתחומי התקשורת, כגון שמיעה, שפה, קול ודיבור, תקשורת, בליעה ואכילה.

אצלנו בוולפסון במרפאות החוץ של בית החולים שוכן המכון להפרעות בתקשורת. תחום עבודתן של קלינאיות התקשורת רחב ביותר וניתן לחלקו לשני תחומי עבודה עיקריים: שמיעה ודיבור. דפנה ששו, אחראית המכון, ואירים לוי, מרכזת תחום אודיולוגיה, מספרות על תפקיד קשה ואחראי, הדורש שילוב של רמה מקצועית גבוהה ויחס אישי לכל מטופל, תוך שמירה על סביבת עבודה נעימה.

בדיקות שמיעה במכון מבוצעות בדיקות שמיעה לכלל האוכלוסייה, מינקות ועד שיבה, כולל אוכלוסיות מיוחדות. המטופלים מופנים על ידי מחלקות בית החולים וגורמים מקצועיים בקהילה. במקרה שמאותרת בעיית שמיעה, הנבדק מופנה לשיקום במסגרת המתאימה.

בדיקות שמיעה התנהגותיות מבוצעות על ידי הקלינאיות בחדר אטום. הן מותאמות לגילו וליכולתו של הנבדק ומטרתן לאבחן האם קיימת ירידה בשמיעה ולהעריך את סוג הירידה וחומרתה. במכון מתבצעות גם בדיקות שמיעה אלקטרו-פיזיולוגיות אובייקטיביות (שאינן דורשות שיתוף פעולה של הנבדק), כמו בדיקות טימפנומטריה להערכת התפקוד השמיעתי, בדיקת פוטנציאלים מגזע המוח (רישום הפעילות החשמלית של עצב השמיעה) ובדיקת הדים קוכליאריים (TEOAE).

התמחות בילדים בדיקת שמיעה בילד מבוצעת על ידי שתי קלינאיות, בשל המורכבות הכרוכה בה. כאן נדרשת הקלינאית לידע ולמיומנות מיוחדת. היא יוצרת עם הילד והוריו קשר מיוחד הבנוי על אמון, התייחסות ייחודי ורציפות קשר החוצה את החדר במרפאה. מיותר לציין, שהסביבה המרפאתית מותאמת לצרכי הילד ונותנת מענה לטיפול.

מאתרים לקויות כיום, הודות למכשור מתקדם, ניתן לבצע בדיקות שמיעה מייד לאחר הלידה. ביוטכנולוגיות מהמכון מבצעות את בדיקות ההדים הקוכליאריים לכל יילוד ופג לפני שחרורם הביתה. בדיקות אלו מהוות חלק מפרויקט סינון שמיעה ארצי ומאפשרות איתור לקויות שמיעה בגיל צעיר ביותר.

גם סחרחורת המכון עוסק גם בהערכת תפקוד מערכת שיווי המשקל לסובלים מסחרחורת. האבחון מתבצע באמצעות בדיקת אלקטרו וידאו ניסטגמוגרפיה (VNG). קלינאיות בכירות עברו הכשרה לנושא זה בארץ ובחו"ל.

שתלי שמיעה המכון עוסק בהערכה ושיקום שמיעתי באמצעות שתלי שמיעה: שתל שבלול ושתל מעוגן עצם. ההליך כולל ביצוע בדיקות שמיעה לפני הניתוח, בדיקות אלקטרו-פיזיולוגיות במהלך הניתוח, כיוון ממוחשב של השתלים ואימונים ללמידה שמיעתית למושתלים. לדוגמה סיפורה של מ', אישה בשנות השישים לחייה הסובלת מירידה בשמיעה באוזן אחת. כל הניסיונות להתאים לה מכשירי שמיעה לא צלחו, והיא הופנתה לניתוח שתל מעוגן עצם. הטכנולוגיה העכשווית אפשרה לה להתנסות במכשיר המושתל עוד לפני הניתוח, ולאור התוצאות הטובות היא נותחה בוולפסון. לאחר הניתוח תוכנת השתל על ידי הקלינאיות, וכיום מ' נהנית משיפור משמעותי באיכות החיים.

קץ לחירשות המטופלים המופנים להשתלת שתל שבלול סובלים מירידות שמיעה חמורות-עמוקות, המונעות מהם לתפקד בחברה השומעת. לאחרונה נותחה בוולפסון י', בחורה צעירה שאיבדה את שמיעתה בגיל שלושה חודשים. לאחר אבחון מעמיק הוחלט על השתלת שתל שבלול (שתל קוכליארי). תוך כדי הניתוח, הקלינאיות בדקו את תגובת עצב השמיעה לשתל ונמצאו תגובות טובות מאוד. לאחר הניתוח החל תהליך שיקום שמיעתי. בתהליך זה למדה המטופלת לתרגם את המידע החשמלי המגיע מהשתל, למידע שמיעתי של זיהוי מלים ומשפטים. כיום משתמשת י' רק בשתל ללא שילוב מכשיר שמיעה, ומדווחת על תקשורת טובה יותר עם הסביבה ובעיקר עם בנה.

וגם טוב לדעת... מכון השמיעה, בהיותו גוף אובייקטיבי, נבחר כמכון המייעץ למטופלי משרד הביטחון, מבצע את האבחון השמיעתי ואחראי לקביעת רמת מכשירי השמיעה שיסופקו למטופל. המכון פעיל גם כגוף אקדמי: הצוות עוסק באופן שוטף בהדרכת סטודנטים להפרעות בתקשורת מאוניברסיטאות חיפה ואריאל, אחראי על בניית תוכנית פרקטיקום ונחשב כאחד המקומות המועדפים ביותר להכשרה.

שפה ודיבור קלינאיות התקשורת שלנו מאבחנות ומטפלות בילדים הסובלים מאיחור, קשיים ולקויות בתחומי התקשורת, השפה, מוכנות לקריאה וקשיים סנסורי-מוטוריים באזור הפה המשפיעים על אכילה ודיבור. במסגרת תחום זה ניתנת הדרכה רציפה להורים לצורך ביסוס תכני הטיפול וקידומו של הילד. באבחון ובטיפול מוענקת התייחסות מקיפה לכל תחומי ההתפתחות, והילדים מופנים לאנשי מקצוע ולאבחונים וטיפולים נוספים: אבחון רפואי-התפתחותי (רופא ילדים התפתחותי או נוירולוג ילדים), ריפוי בעיסוק, פיזיותרפיה וטיפול רגשי-התנהגותי. כמו כן, ניתנות המלצות לשילוב גננת שי"ח או להשמה בגנים טיפוליים.

מרפאת קול במרפאה זו מתבצעים אבחון וטיפול בפתולוגיות שונות במיתרי הקול. חלק עיקרי ממטופלי המרפאה הם אנשים שעיסוקם מצריך שימוש ניכר בקול, כגון מורים, גננות, מדריכים וזמרים. המרפאה פועלת בשיתוף פעולה עם מחלקת א.א.ג ומבצעת הערכת תפקוד קולי לפני הליכים כירורגיים, וטיפול לאחריהם. המרפאה פועלת בגישה הוליסטית המדגישה את הקשר גוף-נפש, והטיפול משלב התייחסות לגופו, רגשותיו וסביבתו של המטופל.

מי ומי בצוות? דפנה ששו - אחראית המכון | איריס לוי - מרכזת תחום אודיולוגיה | מיכל גונן - אודיולוגית | יעל גואטה - אודיולוגית | שולי גרושקה - מרכזת תחום שפה ודיבור | מונה קויתי - טיפולי שפה ודיבור | טלי קויפמן - טיפולי קול ואודיולוגית | יהודית ספיורקה - טיפולי קול | נאירה זריפיאן - טיפולי קול | גלי זלס - ביוטכנולוגית | יפית ואנונו - ביוטכנולוגית | רויטל כהן, אחות | רות דאיה - מזכירת המרפאה.

ובנימה אישית... בביקורי במכון גיליתי כי הפרעות בתקשורת הינו מקצוע מרתק, המאגד בתוכו עבודה קלינית ומחקרית ועוסק במגוון היבטים של קשיים תקשורתיים ובכלים להתמודדות עם קשיים אלה. בין צוות קלינאיות התקשורת ורופאי א.א.ג מתקיימים שיתוף פעולה פורה ולמידה הדדית. התרשמתי עמוקות מעבודת הקלינאיות ובעיקר ממחויבותן לאדם באשר הוא - ילד או מבוגר, מרמת הידע והמקצועיות הגבוהה הנובעת מההכשרה המתמדת בארץ ובחו"ל, ומהתמדתן בקשר הרציף בין בית החולים לקהילה. יישר כוח!

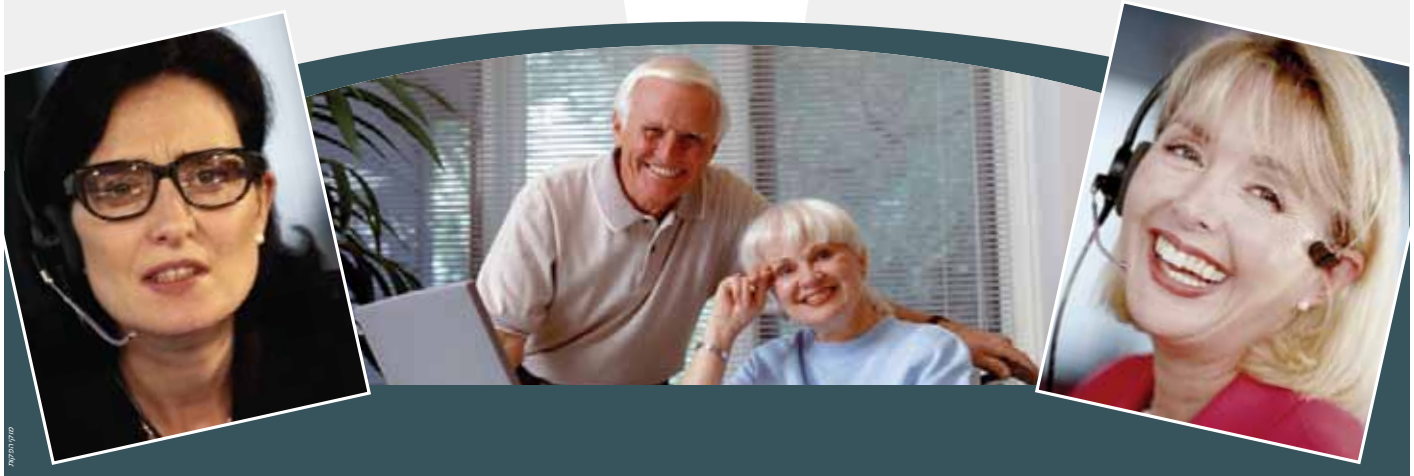
קלינאיות התקשורת שלנו

חברת לכל תסייע לך ב:

- **לכל** תמיכה וליווי לקשיש ומשפחתו ע"י מטפלות מוסמכות, צוות אמין ומיומן.
- **לכל** הדרכה ויעוץ במימוש זכויות הקשיש.
- **לכל** שעות טיפול אישי בבית הקשיש על חשבון החברה במסגרת שעות טרום סיעוד.
- **לכל** כח אדם מותאם לצרכי ולשפת הקשיש.
- **לכל** עזרה בבית ע"י עובד זר, במגוון שפות.
- **לכל** מענה טלפוני אישי 24 שעות.

1700-700-430 פריסה ארצית

מאת ד"ר שמואל צור

הכן ילדך לקיץ

עונת הקיץ בפתח, והיא נושאת בחובה אתגרים לא קלים להורים. הילדים נמצאים בחופשה ומבלים יותר מחוץ לבית, גם בשעות לא שגרתיות. ד"ר שמוליק צור, מנהל מיון ילדים בוולפסון, מזכיר כמה מהסכנות שכדאי לתת עליהן את הדעת

>>> חשיפה לשמש: הגנו על ילדכם מפני חשיפה מוגזמת לשמש באמצעות חבישת כובע, שימוש בקרם הגנה ושתייה מרובה. הורים לילדים קטנים - השתדלו לצאת לטייל עם ילדיכם בשעות הבוקר המוקדמות או בשעות אחר הצהריים, שבהן קרינת השמש פחות מסוכנת.

>>> בילוי מחוץ לבית: בחופשת הקיץ ילדים ובני נוער מבלים יותר שעות מחוץ לבית. הדריכו את הילדים והזהירו אותם מפני סכנות הנמצאות סביב הבית: רכבים נוסעים, פתחים לא מכוסים שאליהם הם עלולים ליפול, מתקנים לא בטיחותיים במגרשי משחקים וכדומה.

>>> הנחשים מתעוררים: אחרי תנומת החורף, כאשר מזג האוויר מתחמם, הנחשים יוצאים ממחילותיהם, בלוטות הארס שלהם מלאות והם מחפשים מזון ולכן זוחלים על הקרקע. הזהירו את ילדיכם להימנע מהרמת אבנים גדולות ומהכנסת יד למחילות בקרקע או לתוך קופסאות ישנות. בארץ קיימים זנים רבים של נחשים, שניים מהם ארסיים. לרוב, הכשת נחש אינה מסכנת חיים, אבל אני ממליץ בכל מקרה של הכשת נחש להגיע לבדיקת רופא, לנסות לתאר (או לצלם) את הנחש - בשום אופן אין לנסות ללכוד את הנחש לבד.

>>> בני הנוער משועממים: הנוער שלנו לא יודה בזאת, אבל ככל שחופשת הקיץ מתארכת כך גובר השעמום. בני הנוער מחפשים תעסוקה, ולעתים מדובר בהתנהגויות מסוכנות. שוחחו עם בני הנוער, הסבירו להם את הסכנות של שתיית אלכוהול ושימוש בסמים, שוחחו אִתם על הדרכים להתמודד עם לחץ חברתי, לימדו על הרגלי הבילוי של הילדים שלכם והתריעו בפניהם על סכנות אפשריות (זרים במועדונים, סם אונס, אלכוהול, סמים או אלימות במקומות הבילוי של בני נוער). והעיקר, שיהיה לנו קיץ מהנה ובריא.

אור בקצה המגף

ביום השואה הוקרן אצלנו בוולפסון הסרט "אור בקצה המגף" בהנחיית יוצרת הסרט, פרופ' יעל קציר, וביוזמתה של חנה אגוזי, הממונה על שוויון מגדרי בבית החולים. הסרט מציג לראשונה סיפור בלתי ידוע על אלפי ניצולי שואה שהגיעו בתום מלחמת העולם השנייה לדרום איטליה, והתקבלו בחום ובאמפתיה על ידי האיטלקים המקומיים. הניצולים שוכנו בווילות קיט, ובשמש הים תיכונית החלו בחיים חדשים, התאוששו, נישאו, ילדו מאות ילדים והתכוננו לעלייה לארץ ישראל. הסרט עוקב אחר שלוש נשים, שנולדו ב-1946 בסנטה מריה די לאוקה, ויוצאות לגלות אילו עקבות נותרו שם מהשהות של הוריהן. הן מוקסמות מהמקום ומהמפגש עם האנשים, ופותחות חלון לעולם שטרם הואר: החיים למחרת המלחמה. בסרט משולבים קטעי ארכיון נדירים ועדויות שיוצרים פסיפס מרגש ומרתק, המציג כיצד הפך קצה ארץ המגף לנקודה של אור.

במסע לאיטליה מבינות שלוש הנשים כמה מעניין ומשמעותי להבין את התהליך שעברו הניצולים כדי להמשיך ולאחוז בחיים. המפגש עם האיטלקים בני המקום היה עבורן חוויה אנושית מיוחדת, כשהבינו עד כמה היחס שאלו נתנו לניצולים היה משמעותי והפיח בהם עידוד, תקווה והרגשה שהם בני אדם ולא אבק אדם. לא פחות מזה, כיום חשוב לאיטלקים להביט אחורה ולומר: אמנם היינו בצד של היטלר, אבל אנו בני אדם טובים, ולפחות עזרנו כשיכולנו לניצולים. הניצולים הצעירים, שחוו אובדן נוראי, רצו בראש ובראשונה לחזור ולהשתייך למשפחה, ומהר ככל שיכלו נישאו וילדו ילדים. וכמו שאחדים מהם אמרו: "בכיו של כל תינוק נוסף שנולד היה עבורנו ניצחון אישי על היטלר".

> סרט מיוחד ומלא תקווה, שמציג פן לא מוכר של התקומה לאחר השואה, הוקרן בוולפסון ביוזמת חנה אגוזי, הממונה על שוויון מגדרי בבית החולים

חנה אגוזי מסכמת: "היה לי חשוב להביא את הסרט לבית החולים כדי לספר את סיפור העקורים הלא מוכר, שאינו נלמד בבתי הספר כפרק בלימודי השואה. כממונה על שוויון מגדרי וקידום נשים, חשוב היה לי להראות את כוחם של ניצולי השואה ככלל ואת עוצמתן של הנשים בפרט, ביכולת לקום מתוך האובדן ולבנות חיים חדשים".

עובדי וולפסון היקרים,

על אף שכל אחד מגיליונות "העיתון שלנו" מיוחד וחשוב עבורי באופן אישי, גיליון זה משמעותי עבורי אף יותר.

באחרונה נעניתי בחיוב לבקשתם של מנהל המרכז הרפואי, **ד"ר יצחק ברלוביץ**, ועוזרתו האישית, **פנינה ארד**, ולקחתי על עצמי את התחום של עריכת העיתון. זה המקום להודות לפנינה ארד אשר ביצעה תפקיד זה במשך שנים, במסירות ובמקצועיות. הגיליונות המגוונים והצבעוניים מדברים בעד עצמם.

ברצוני להודות גם ל**ברק נונא**, אשר מעבר לתמונות המקצועיות שהוא מספק לעיתון העובדים שלנו, הוא מעורב מאוד גם בעריכה ובהפקה.

אני שמחה על כך שפנינה וברק ימשיכו להיות מעורבים ולסייע לי בהפקת ובעריכת העיתון, ולתרום מניסיונם הרב ומהיכרותם רבת השנים עם המרכז הרפואי וולפסון.

תודה אחרונה, וחשובה במיוחד, ל**אורן שריג** מ"שריג רעיונות" אשר מפיק את עיתון העובדים שלנו במקצועיות רבה.

באחרונה הצטרפו אל מערכת "העיתון שלנו" כותבים קבועים חדשים, ביניהם מנהלת משאבי האנוש שלנו, **אורלי מילר**, ומנהלת ההדרכה, **טל בונדי**. אני מזמינה את כלל עובדי המרכז הרפואי ליטול חלק פעיל בכתיבת חומרים לעיתון ולהצטרף לישיבות חברי המערכת שלנו.

לקראת כל גיליון, אנו מחפשים נושאים חדשים וזוויות ייחודיות חדשות, והמעורבות שלכם חשובה לנו.

במדור זה ליקטנו עבורכם את מיטב קטעי העיתונות מן החודשים האחרונים, אשר פורסמו במגוון רחב ומכובד של כלי תקשורת - ארציים ומקומיים. אני גאה לחלוק עמכם את העשייה שלנו בתחום הדוברות ויחסי הציבור.

אתם מוזמנים להתעדכן ולקחת חלק פעיל גם במסגרת פעילותנו באתר האינטרנט ובמדיה החברתית. עמוד הפייסבוק של וולפסון, באחריותו של **מתן דוידסון** ממחלקת הדוברות, ממשיך לצבור תאוצה ולהתעדכן כמעט מדי יום. זאת ועוד, באחרונה פתחנו עמוד פייסבוק רשמי לאגף הנשים והיולדות שלנו. תודתי נתונה לצוות אגף הנשים והיולדות, בניהולו של פרופ' קובי בר, אשר לקח על עצמו פרויקט זה. מתן ואני מזמינים אתכם לעקוב אחר עמוד זה ולשתף בו חברים נוספים.

שלכם,
מיכל ויינשל שיינמן
דוברת המרכז הרפואי

קבלו את הרופאים הכי טובים!

לאתר האינטרנט של בית החולים הועלתה כתבה אודות נבחרת רופאי וולפסון, אשר צוינו השנה ברשימת "הרופאים הכי טובים" של מגזין "פורבס". עוד לא קראתם? רוצים להיזכר? אתם מוזמנים להתעדכן בשמותיהם על ידי סריקת הברקוד (כניסה ישירה מהסלולרי) וגם לשתף את קרוביכם ומכריכם במידע חשוב זה.

אתר וולפסון

ללוות מטופל אל סוף הדרך

מה עובר על אדם בשעותיו האחרונות, והאם ישנה דרך נכונה להיפרד מן החיים? בכתבת צבע ייחודית, שפורסמה במוסף סוף השבוע של "הארץ", רואיינו חמישה אנשים העוסקים בליווי חולים הנוטים למות, וביניהם ד"ר טל פטלון, רופאה במחלקה לרפואה דחופה בוולפסון, המעניקה טיפול מקצועי ומסור לחולים בסוף הדרך ומקילה על סבלם במסגרת הטיפול הפליאטיבי.

ד"ר טל פטלון: "לישון שלב שבו אנשים אומרים שהם רואים דמויות, אי שהם מן ברים עם אנשים שלא נמצאים בחדר. המחשבה המקובלת היא שהחולה הוזה, שיש לו תופעות לוואי מהתרופות, אבל זהו שלב בתהליך העזיבה של הנשמה את הגוף. מי שעד לזה, רואה את האדם הנוסף מושיט ידיים, כאילו הוא אוחז במישהו, ואז מתרחשת הנשימה האחרונה, שמאוורת רושם כזה שמישהו עזר את הגוף"

מוסף הארץ, 13.5.16

ידיעות אחרונות - בריאות פלוס, 31.5.16

רדיו ללא הפסקה

פתרונות חדשים לאיזון סוכרת

פרופ' חוליו וינשטיין מוולפסון רואיין לכתבה על פתרונות חדשים לאיזון הסוכרת, שהופיעה במוסף הבריאות בידיעות אחרונות. בין דבריו ציין פרופ' וינשטיין כי "כיום ניתן להזריק תרופה בעטי הזרקה קלים לתפעול ואף אוטומטיים, וניתן להזריק פעם אחת ביום או פעם בשבוע, ללא צורך בשעה קבועה".

ד"ר ברלוביץ מתייחס לקיצור התורים

מנהל המרכז הרפואי וולפסון, ד"ר יצחק ברלוביץ, העניק ראיון ל"רדיו ללא הפסקה" ובמסגרתו התייחס לנושא שעל סדר היום: קיצור התורים הארוכים לניתוחים ולטיפולים בבתי החולים בישראל. ד"ר ברלוביץ הסביר כיצד התמודד עם התופעה כאשר כיהן כבכיר במשרד הבריאות, וכיצד לדעתו יש להתמודד עם התופעה מעתה ואילך. לצדו התראיין גם פרשן הבריאות של העיתון "ישראל היום", רן רזניק.

Doctors only, 24.5.16

מחקר חדש על חולים ב"הוספיס בית"

כתבה שעלתה באתר 'דוקטורס' וב"ישראל היום" מציגה מחקר חדש בהובלת ד"ר דורון גרפינקל מוולפסון. המחקר מגלה כי רבע מהחולים הסופניים במסגרת "הוספיס בית" המשיכו לקבל כימותרפיה, סטטינים ותרופות להורדת לחץ דם בשבועיים שלפני מותם. תודה לד"ר הדס גנר.

ד"ר צור מדבר על חבלות בילדים

ד"ר שמואל צור, מנהל מיון הילדים בוולפסון, הוא בעל פינה קבועה בתוכנית הטלוויזיה "בריאות 10" בהנחיית פרופ' רפי קרסו. לרגל שבוע בטיחות הילד, הקדיש ד"ר צור את הפינה לנושא שמעניין הורים רבים ורלוונטי במיוחד לקראת הקיץ: חבלות ילדים. זאת ועוד: ב-24.5.16 ענה ד"ר צור לשאלות הורים בפורום פתוח בדף הפייסבוק של וולפסון.

"בריאות 10", ערוץ 10

סומכים על פרופ' סומך

בכתבה אשר שודרה בחדשות מבט בערוץ 1, רואיין פרופ' אלי סומך, מנהל אגף הילדים בוולפסון ויו"ר איגוד רופאי הילדים בישראל. פרופ' סומך התייחס למקרה האחרון שבו ילדים רכים נדבקו בחיידק אי קולי בפינת החי בקיבוץ ניר עוז אשר בצפון הנגב.

מבט, ערוץ 1

סדנת מדיטציה במכון לאונקולוגיה

"ארשת הפנים שלי תמיד הייתה כועסת, וכאן למדתי את סודות החיוך הפנימי" - אומר אחד המטופלים בסדנת מדיטציה ייחודית, שמתקיימת בוולפסון עבור חולי סרטן המטופלים במכון האונקולוגי. "ידיעות חולון בת ים" סיקר את הסיפור היפה הזה, הנערך בשיתוף חברת "רוש".

ידיעות חולון בת ים, 6.5.16

קצרים

התבוננות פנימית

המכון האונקולוגי במרכז הרפואי "וול־פסון" שבחולון מקים סדנת מדיטציה רפואית מדי שבוע בשבוע כחלק מפ־רויקט "רוש" מושיטה יד" של חברת "רוש ישראל". בסדנה נפגשים בכל יום המטופלים במכון האונקולוגי שבמרכז הרפואי. חלקם מחוברים לאינפוזיה וח־לקם מגיעים במיוחד למפגש, תוך שהם מעידים על שינוי מהותי בהתנהלותם. "אם פעם היו מציעים לי את הסדנה הזו הייתי אומר שזה לא שפיר, אבל עכשיו הפסתי לאהם חרש", מודה מירי לוקר בן ה־71, אחד המטופלים בסדנה. "ארשת הפנים שלי תמיד הייתה כועסת, וכאן למדתי את סודות החיוך הפנימי". "רוש" מושיטה יד" הוא פרויקט הדגל החברתי בריאותי של חברת "רוש ישראל", שפיעל כבר 14 שנה ונועד לרומם את רוח החולים, לסייע להם

ילדה בשלום, כנגד כל הסיכויים

כנגד כל הסיכויים, הצליחה היולדת לידור קנאפו להתגבר על דלקת הריאות החריפה וללדת בוולפסון' תינוקת בריאה, בשבוע ה-28 להריונה. הדרמה סוקרה בעיתוני "ידיעות ערי השפלה" מבית ידיעות אחרונות, כולל תשבוחות רבות הן למחלקת טיפול נמרץ והן לאגף הנשים והיולדות. תודה לד"ר מיכל קובו, ששיתפה אותנו בסיפור האנושי הזה, ותודה גם לפרופ' קובי בר, ד"ר ג'וליה ברדה ולימור ששון.

ידיעות ערי השפלה, 6.5.16

הנס של לידור

מחקר חדש בוולפסון על סיבוכי לידה

מחקר שנערך בוולפסון השווה את הסיכון לסיבוכים בלידה בין נשים שסבלו מצירים מוקדמים בהיריון אך ילדו במועד, לעומת נשים שלא סבלו מצירים מוקדמים. המסקנה: יולדות עם צירים מוקדמים נמצאות בסיכון רב יותר לסיבוכים גם כאשר הן יולדות במועד. המחקר סוקר בהרחבה באתר "דוקטורס".

מחקר ישראלי: יולדות עם צירים מוקדמים נמצאות בסיכון לסיבוכים גם בלידה במועד

Doctors only, 3.5.16

הכיפה של האפיפיור - להצלת ילדים

נדיר מאוד שפריט כלשהו של האפיפיור יוצע למכירה - אבל הנה זה קורה ועוד לטובת עמותה ישראלית הפועלת בוולפסון. כיפת האפיפיור הוצעה לאחרונה למכירה על ידי בית המכירות הפומביות האינטרנטי, Catawiki, כאשר חלק ניכר מההכנסות מיועד לעמותת "הצל ליבו של ילד" הפועלת בבית החולים. בבית המכירות הפומביות מעריכים שהכיפה תצליח להימכר בכ-35,000 אירו.

אתר וולפסון

מומחי וולפסון - בכל בית בישראל

מנהל וולפסון, ד"ר יצחק ברלוביץ, רואיין בפרק האחרון בסדרת הכתבות של הילה אלרואי על הצפיפות בבתי החולים בישראל (ערוץ 10); פרופ' חוליו וינשטיין, מנהל היחידה לטיפול בסוכרת, התראיין לכתבה "ארגון הבריאות העולמי מכריז על מחלת הסוכרת כעל מגיפה" (חדשות ערוץ 1), ובחדשות ערוץ 2 שודרה כתבתו של הכתב יואב אבן, שבעקבות התבטאויותיו של ח"כ סמוטריץ' אודות ציבור דוברי הערבית בישראל, ביקר במיון וולפסון וראה כיצד שיתוף הפעולה בין המגזרים פועל נהדר ברמת השטח. כל זה קרה בתוך ימים ספורים בחודש אפריל - הוכחה שפעילות תקשורתית נכונה יכולה להביא את בשורת הרפואה האיכותית של וולפסון לכל בית בישראל, ועוד בשעות צפיית השיא.

כנס סגל סיעודי בכיר / שושי פרידמן

כנס סגל סיעודי בכיר התקיים בחודש אפריל בטבריה. זו השנה השנייה שבה מתקיים אירוע חגיגי זה. לכנס זה מוזמנות אחיות אחראיות וסגניותיהן, צוות המטה של הנהלת הסיעוד ומתאמות מוסדיות. בשנה שעברה התקיים הכנס לראשונה במסגרת חגיגות הזכייה של בית החולים בתו תקן "מוסמך איכות ובטיחות" של JCI. לאור הצלחת הכנס הראשון, הוחלט בהנהלת הסיעוד להפוך את הכנס לאירוע שנתי - והפעם, בעיר טבריה.

על רקע נופה הקסום של הכינרת התקיימו סדנאות והרצאות, טיול סובב כנרת וערב הווי חברתי. ד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל המרכז הרפואי וולפסון, הגיע גם הוא על מנת לברך את המשתתפים. התקיימה סדנה בנושא "ניהול אנרגיה אישי: האחות כמובילת טיפול" - סדנה בהנחייתה של המאמנת מירב בית און וצוותה. ד"ר שרה ניסים, מנהלת בית הספר לסיעוד וולפסון, נתנה הרצאה מרתקת בנושא "התמודדות מערכת הבריאות עם הרבגוניות התרבותית המתעצמת". כמו כן התקיים טקס פרידה מרגש מזועבי, אח אחראי של מחלקת ריאות. שביעות רצון המשתתפים הייתה גבוהה וכולנו מחכים כבר לכנס הבא.

כנס מחקרים ופרויקטים בסיעוד / שושי פרידמן

בחודש יולי יתקיים הכנס השנתי ה-11 למחקרים ופרויקטים בסיעוד. הכנס יהווה השנה במה לתשע עבודות מחקר ופרויקטים נבחרים, שבוצעו על ידי אחיות ואחים מבית החולים וולפסון.

ההרצאות עוסקות במגוון נושאים הקרובים לליבו של הצוות הסיעודי: זיהומי הרפס אצל תינוקות בקשר לטכניקות ביצוע ברית מילה, אפיון הגורמים המשפיעים על הטמעת השינויים בנהלי עבודה בעקבות האקרדיטציה, התמודדות האחות עם מות מטופלת, כשירות תרבותית, הפחתת נפילות המטופלים, התמודדות של אחיות עם "עקה מוסרית", אחות כרזת מתנדבים, שביעות רצון מאושפזים, ומפות שיחה בסוכרת ככלי חינוכי.

גם השנה תעניק עמותת ידידי בית החולים פרסים כספיים לשלוש עבודות מצטיינות.

אילת גרינבוים, ראש אגף השירות במשרד הבריאות, תופיע כמרצה אורחת עם הרצאתה בנושא "שיפור חוויית המטופל במערכת הבריאות". בהצלחה למציגים ולמארגנים! שמות העבודות הזוכות יפורסמו בעיתון הבא.

ביקור אצל חולים עם פצעי לחץ על ידי צוות רב מקצועי משותף

/ סטלה טולמסוב וד"ר ליאור ליבו

תנאי חשוב וחיוני להחלמה של פצעים הוא טיפול על ידי צוות רב תחומי, הכולל תזונאית, כירורג פלסטיקאי וצוות אחיות ובו מתאמת פצע מוסדי ונאמנות נושא מחלקתיות. על בסיס הבנה זו הוחלט לקיים ביקור משותף של צוות רב מקצועי אצל חולים מאושפזים הסובלים מפצעים. החל מחודש מאי 2016, פעם בשבוע בימי שני לפי דרישת המחלקות, יבקר הצוות הרב תחומי בראשותו של ד"ר יעקב פרנד, מנהל מחלקת פלסטיקה. הצוות כולל את ד"ר ליאור ליבו וד"ר תומר פרלוק. צוות משירות הדיאטה בראשות ענת לוי, המתאמת המוסדית סטלה טולמסוב ונאמנות פצע מחלקתיות. זהו צוות מיומן, מקצועי ובעל מיומנות ייעודית בתחום הפצעים, ויש לו נגישות לתכשירים ולטכנולוגיות בטיפול בפצעים, כולל תכשירי תזונה. כל זה מבטיח שמטופלינו יחלימו בצורה המיטבית מפצעיהם.

11.7.16

כנס הסיעוד בוולפסון!

סיקור העבודות הזוכות: בגיליון הבא

לתת חיים ולקבל חיים

"אם כולנו נכוון ונוביל ליצירת תרבות המעודדת תרומת איברים, נוכל להציל חיים", אומרת סלי קלנטר, מתאמת ההשתלות המוסדית. היא מספרת על תרומת איברים בוולפסון דרך מקרה אחד, שכמו תמיד, וכמו עם כל משפחה - הוא עולם ומלואו

יניב, בן 42, הגיע אלינו לוולפסון מונשם מחוסר הכרה, ואושפז בטיפול נמרץ כללי. הבדיקות הצביעו על נזק מוחי קשה. לאחר מספר ימי אשפוז ביחידה, נראה היה כי מדובר במוות מוחי. זה הרגע שבו אני, כמתאמת השתלות מוסדית בבית החולים, נכנסת לתמונה - תמיד במצב מורכב וקשה מאין כמותו למשפחה.

גם במקרה זה, כחלק מהתהליך פגשתי בבני המשפחה וליוויתי אותם בכול. בערב שלפני ביצוע ההדמיה וקביעת מוות מוחי על ידי הוועדה הרפואית האמונה על כך, ישבתי ושוחחתי עם המשפחה. אחד מבני המשפחה פנה אלי בשאלה לגבי הקשר בין מצבו של החולה לאפשרות לתרום איברים. הסברתי כי זה אפשרי, וכל אחד מבני המשפחה שאל והתעניין בנושא מבלי להזכיר את יקירם.

בבוקר שלמחרת נערכו הבדיקות הרלוונטיות, ונקבע מוות מוחי. כאשר כינסתי את בני המשפחה בנוכחות נאמן ההשתלות ד"ר אריה סורוקסקי, מנהל טיפול נמרץ כללי, להודעה על הפטירה, נראה היה כי המשפחה חשבה על כל נושא תרומת האיברים. האם פרצה בבכי וביקשה לצאת החוצה, ליוויתי אותה, וכשחזרתי לחדר שבו שהו שאר בני המשפחה נוכחתי לדעת כי כבר התקבלה החלטה לתרומת איברים והם אף ביקשו לדעת על כל התהליך, מה עליהם לעשות וכדומה. בחצות הלילה בוצע תהליך ההנצלה בוולפסון על ידי צוותים רפואיים שהגיעו מבתי חולים משתילים. האיברים שהונצלו היו לב, כליות וכבד. עבור המשפחה, תרומת איבריו של יניב העניקה משמעות לחייו שנגדעו באיבם, ותחושה שבמותו השאיר המשכיות. חלפו מספר חודשים, ומשפחתו של יניב ביקשה להיפגש עם המושתלים. ואכן, בזה אחר זה זכו בני המשפחה להיפגש עם המושתלים, פרט למושתלת כליה אשר לא הייתה מוכנה להיפגש עם משפחת התורם מסיבות שונות.

בוקר אחד אני מקבלת טלפון מאחיו של יניב, ובפיו סיפור פנטסטי. הוא מספר לי, כי בשעה אחת בלילה קיבל טלפון מפתיע ממושתלת הכליה, שכזכור

האם פרצה בבכי וביקשה לצאת החוצה. ליוויתי אותה, וכשחזרתי לחדר שבו שהו שאר בני המשפחה נוכחתי לדעת כי כבר התקבלה החלטה לתרומת איברים

סלי קלנטר

במותו, יניב הציל חיים של ארבעה אנשים. לרוב, המושתלים נמצאים בקשר רצוף עם משפחות התורמים, ומבחינת שני הצדדים, זהו "קשר דם"

סירבה לפגוש במשפחה. היא סיפרה לו כי חלמה חלום, שבו הנפטר מבקש ממנה להתקשר לאחיו ששמו אלי, לאחל לו מזל טוב ואף להיפגש עם בני המשפחה. אכן, באותו היום חגג האח, אלי שמו, את יום הולדתו. כמובן שהוא לא האמין למשמע אוזניו. בתום השיחה קבעו השניים להיפגש.

במרבית המקרים, המושתלים נמצאים בקשר רצוף עם משפחת התורם, ומבחינת שני הצדדים, קשר זה הינו "קשר דם". הסיפור המדהים הזה מוכיח משהו באשר לקשר העמוק, הכמעט מיסטי, שנוצר בין המשפחות.

במותו, יניב הציל חיים של ארבעה אנשים. עבורי, כמי שניצבת בתווך בין משפחות התורמים למושתלים, זאת חוויה מדהימה בכל פעם מחדש - "לתת חיים ולקבל חיים".

"כל משפחה היא עולם ומלואו"

מתאמת השתלות מוסדית הוא תפקיד מאתגר, ייחודי ומורכב, הדורש אחריות רבה וניהול כל תהליכי תרומת האיברים והרקמות בבית החולים. ביצוע התפקיד דורש כושר ומיומנות בניהול תהליכים, עבודה בשעות לא שגרתיות, קבלת החלטות מהירות במצבי לחץ ויכולת להתמודד עם מצבי מצוקה נפשית של משפחות וצוות. בנוסף, נדרש תיאום הטיפול בתורמים פוטנציאליים ובמשפחותיהם לאורך כל הרצף הטיפולי, מרגע איתור המועמד ועד לסיום התהליך. "אני נדרשת להרבה סבלנות ולסובלנות", אומרת סלי קלנטר, מתאמת ההשתלות בוולפסון, "חשובה מאוד ההבנה כי כל משפחה היא עולם ומלואו וכל פנייה למשפחה אבלה לשם תרומת רקמות או איברים דורשת תעצומות נפש, התערבות רגישה ואינטראקציה אמפתית במצב של שכול פתע". סלי רואה את האינטרקציה היומיומית ואת הממשקים עם צוותים סיעודיים ורפואיים כחלק משמעותי ובלתי נפרד מאחריותה בריכוז הפעילות בנושא תרומת איברים ותרומת רקמות מנפטרים. "אני מנצלת הזדמנות זו להודות לצוותים על הערנות ועל הנכונות, על הרגישות ועל ההירתמות לעזרה. אם כולנו נכוון ונוביל ליצירת תרבות פנים וחוץ ארגונית המעודדת תרומת איברים, נוכל להציל חיים".

"כל פנייה למשפחה אבלה לשם תרומת רקמות או איברים דורשת תעצומות נפש, התערבות רגישה ואינטראקציה אמפתית במצב של שכול פתע"

מאת שירלי קרמר ומאירה זומר

אח שלנו

החלום: להיות אח מוסמך בישראל. ההגשמה: בתוכנית מיוחדת ליוצאי אתיופיה בבית הספר לסיעוד וולפסון. מאירה ושירלי שוחחו עם ביליליין דרג'ה, סטודנט בתוכנית, שחזר למקצוע הסיעוד לאחר יותר מעשרים שנה - ומגשים את החלום

ביליליין דרג'ה היה אח מוסמך באדיס אבבה. מאז שעלה ארצה, חלומו היה לעבוד כאח מוסמך בארץ. באוקטובר 2014 נפתחה בבית ספרנו תוכנית ייחודית וייעודית ללימודי תעודה לאחיות מוסמכות לבני העדה האתיופית, בשיתוף עם מִנהל הסיעוד ועיריית בת ים. בזכות תוכנית זו, דרג'ה מגשים בימים אלה את חלומו בדרך לתואר אח מוסמך. פגשנו בו לשיחת היכרות קצרה.

ספר לנו על עצמך, היכן גדלת?

"אני בן 48, נולדתי וגדלתי באדיס אבבה בעקבות מעבר הוריי מגונדר לעיר הגדולה. סבי היה דמות מאוד משמעותית בחיי, וכבר כילד טיפלתי בו משום שהיה מאוד חולה. הטיפול בסבי והחשיפה לבעיות בריאות הציתו בי את אהבת הטיפול ואת החלום לטפל באנשים. בגיל 18 התקבלתי ללימודי סיעוד שנמשכו שנתיים וחצי, ושלאחריהם הסטודנטים נשלחים להתנסות בכפרים - Public Health. בסוף הלימודים, שלושה סטודנטים מצטיינים וביניהם אני לא נשלחו לכפר ונשארו לעבוד בעיר הבירה. ב-1990, כשהמלחמה ארוכת השנים בין אתיופיה ואריתריאה החריפה, התחלתי לעבוד בבית חולים צבאי באדיס וטיפלתי בפצועי המלחמה".

מתי ואיך עלית לארץ?

"עליתי לארץ לאחר מבצע שלמה ב-1992. לעומת רבים מבני עדתי שסיפור עלייתם ממושך ומורכב, הגעתי ארצה היישר מאדיס אבבה בטיסה. כאן הכרתי את אשתי והקמתי בית בישראל, במבשרת ציון שבירושלים. מבירור שערכתי עם משרד הבריאות הבנתי שעליי ללמוד שנה כדי לקבל רישיון העסקה כאח. מכיוון שהיה עליי לפרנס בנוסף את משפחתי שנשארה באתיופיה, עבדתי במהלך כל השנים בעבודות מזדמנות בשמירה וניקיון. לפני שנתיים, לאחר יותר מעשרים שנה בארץ, הגשתי שוב בקשה למשרד הבריאות, הבינו שאני רציני, והנה התקבלתי ללימודים בתוכנית הייחודית המתקיימת בבית הספר לסיעוד בוולפסון. הלימודים קשים אך מעניינים, מאתגרים ומספקים".

ב-1990, כשהמלחמה ארוכת השנים בין אתיופיה ואריתריאה החריפה, התחלתי לעבוד בבית חולים צבאי באדיס וטיפלתי בפצועי המלחמה. כעבור שנתיים עליתי לארץ

ספר קצת על הסיעוד באתיופיה.

"למרות שהחברה באתיופיה פטריארכלית, מקצוע הסיעוד מבוקש ומקובל מאוד בקרב גברים, כשאחת הסיבות היא העסקה בכפרים הנידחים במדינה. הסיעוד נחשב למקצוע יוקרתי, תנאי הקבלה ללימודי הסיעוד גבוהים ודורשים ציוני בגרות מצוינים. בתקופתי היו שלושה בתי ספר לסיעוד, ולא התקיים מבחן רישוי ממשלתי. היום, בעקבות הקמתם של מספר בתי ספר לסיעוד נוספים ואף פרטיים, מתקיים מבחן ממשלתי. באתיופיה, עקב הימצאות של צוות רפואי דל בכפרים, יש לאח ולאחות סמכות ועצמאות רחבה יותר כגון ביצוע כירורגיה זעירה, חתך חיץ וכדומה".

כילד באדיס אבבה טיפלתי בסבי שהיה מאוד חולה. הטיפול בו והחשיפה לבעיות בריאות, הציתו בי את אהבת הטיפול ואת החלום ללמוד סיעוד ולטפל באנשים

האם המשכורת היא בהתאם ליוקרת המקצוע?

"בתקופתי המשכורת נחשבה לגבוהה - 35 דולר בחודש, כשרופא הרוויח כ-50 דולר בחודש. לנו זה נראה מעט, אך באתיופיה משכורת זו נחשבה לגבוהה. כיום, כמדומני, רופא מרוויח כ-500 דולר בחודש ואחות כ-200 דולר".

מה דעתך על ההפליה המתקנת של קורס נפרד ליוצאי אתיופיה?

"אני בעד! התוכנית מתקיימת במתכונת מתחשבת ומאפשרת, והמכינה שנמשכה חצי שנה אפשרה לי, לאחר הרבה שנים שלא למדתי, לחזור בהדרגה לתחום הלימודי ולחזק ידע. הלוואי וימשיכו בעתיד בתוכניות מעין אלו". ולנו נותר לאחל לדרג'ה ולחבריו לכיתה הרבה הצלחה בהמשך הדרך. נשמח לראותם כעמיתים לעבודה בעתיד.

לרעות כבשים ולשאוב מים >>> "יום התקשורת הבין-צוותית בנאות קדומים היה חוויה נדירה - נטו הנאה וכיף", כותבת לנו עדנה אפשטיין, אחראית אורתופדיה. "משימות הפעלה מקוריות ודינמיות, כמו לרעות עדר של כבשים או שאיבת מים מבאר, עזרו ליצור דינמיקה בינאישית טובה, שיתוף פעולה וקשרים חברתיים בין העובדים. הארגון היה מקצועי, האווירה טובה ומכילה, והצוות הצליח להתנתק משגרת העבודה וחש משוחרר ומגובש. תודה!"

הדרכה 2016: מה למדנו?

טל בונדי, מנהלת ההדרכה, סוקרת בפנינו את מה שהיה, מה שקורה ומה שצפוי השנה בתחום הסדנאות והקורסים לעובדי וולפסון. אתם מוזמנים לשולחן ההדרכה

> סדנאות וקורסים שהחלו השנה וכבר הסתיימו

- קורס הנחיית קבוצות - להנהלת הסיעוד
- קורס שבץ מוחי - לאחיות
- קורס טכנולוגיות מולקולריות - לעובדי מעבדות
- סדנאות להתמודדות מחשש לאלימות - לצוותי מיון ומיון ילדים
- סדנה לחיזוק תקשורת בין-צוותית - למחלקות שכר ומשאבי אנוש
- יום השואה - בשיתוף ממונה על שוויון מגדרי
- מערכת למידה מרחוק למתמחים - הכנה לשלב א'

> סדנאות וקורסים שיצאו לדרך וממשיכים להתקיים בימים אלו

- הכשרות לתפקיד - מניעת זיהומים, הדרכות בטיחות בנושאים שונים ועוד
- קורס מבוא לפוליטיקה ולשלטון ציבורי - לעובדי מִנהל
- ימים להעצמת התקשורת הצוותית ושיפור השירות - למחלקות הכירורגיות
- סדנאות לשזירת פרחים, לחיזוק התקשורת הבינאישית וגיבוש לצוות - לעובדי משק והרשומות הרפואיות
- ימי קליטה לעובדים חדשים - מתקיימים אחת לשלושה חודשים
- קורסי החייאה ACLS, BLS - לרופאים ואחיות, מתקיימים אחת לחודש
- קורסי סדציה - לרופאים ואחיות, מתקיימים אחת לחודש וחצי
- השתלמות בנושא טיפול תומך - לרופאים ואחיות, בשיתוף עם מסר
- סדנאות להתמודדות מחשש לאלימות - לצוותי המחלקות הפנימיות
- סדנאות ארגונומיה - לעובדי מנהל ומשק
- סדנה מספר 2 למניעת עישון - לכלל עובדי בית החולים

> מה עוד צפוי לנו בהמשך שנת 2016?

- הטמעת מערכת למידה מרחוק - לכלל עובדי בית החולים
- הכשרה בנושא אלימות - לצוות השירות הסוציאלי
- קורסי החייאה pals ו-nrp (החייאת ילדים ותינוקות) - ייפתחו בחודשים הקרובים
- קורסי גמול השתלמות - לעובדי מִנהל (טרם נקבעו נושאי הקורס)
- קורסי גמול - לאחיות (טרם נקבעו נושאי הקורס)
- קורס בנושא טיפול תומך (יוגש להכרה לגמול)- לאחיות, עו"ס, תומכים ועוד
- קורס נאמני בטיחות

דבר אלי בפרחים >>> בסדנת שזירת פרחים לחיזוק התקשורת הבינאישית השתתפו עובדי המשק והרשומות הרפואיות. הסדנה נערכה ביוזמת מנהלת ההדרכה טל בונדי, ועברה בהצלחה לא מעט בזכותן של אהובה וירדנה מהמשק שנרתמו לעשייה.

למי תודה, למי ברכה?

תודות לכל צוותי ההדרכה הפנים-מוסדיים שמסייעים בקידום הקורסים; בלעדיכם, כל זה לא יכול היה לקרות! אודי אוגלבו - מתאם החייאה, צוות מדריכי ACLS, יוליה ירושלמסקי - מתאמת בריאות, אריה ליברמן, מנחי יום קליטה לעובדים חדשים, יפים פיינשטיין, משה גל, אורלי יום טוב, מלכה יעקובוב, חנה אגוזי, אורית שבח, מרינה פרידמן, פרופ' טיבריו עזרי, מיכל עקירב, טל תמיר, שושי פרידמן, מומחי התוכן העמלים בימים אלו על אישור מערכת הלמידה מרחוק, ועוד הרבה אנשים טובים באמצע הדרך, שתמיד שמחים לתת יד ולעזור.

מאת אורלי מילר

"אנחנו פה כדי לעזור למטופל"

משאבי אנוש זה לא רק טפסים ועדכונים - זה קודם כול ולפני הכול, אנשים. הפעם, היכרות אישית עם שירלי קולב ועם תפקיד פקידת קבלת חולים. אורלי מילר, מנהלת משאבי אנוש, שוחחה איתה

שירלי קולב

במשאבי אנוש וולפסון אנו רואים חשיבות גדולה גם בתפקידים התומכים בתפקידי הליבה של הארגון. לעתים, דווקא בעלי תפקידים אלה הם אלו שתורמים לתחושת מטופל טובה יותר, ועושים את ההבדל באיכות השירות ובשביעות הרצון של המטופל ומשפחתו. הפעם בחרנו להפנות זרקור אל מחלקת קבלת חולים, דרך היכרות עם שירלי קולב, פקידה בקבלת חולים - תפקיד מרכזי ובעל משמעות רבה בבית החולים.

שירלי, כמה זמן את עובדת בבית החולים?

"אני בוולפסון כבר כשש שנים בתפקיד של פקידת קבלה".

מה זה אומר להיות פקידת קבלה בבית חולים?

"מבחינתי, לעבוד בקבלת חולים זה לקחת חלק חשוב בתהליך של המשך הטיפול במטופל. רוב המטופלים באים אלינו אחרי מיון או אשפוז. אנחנו דואגים שהמטופל לא ילך לאיבוד בכל המערך של בית החולים, עוזרים למטופלים ומנתבים אותם למקום שאליו הם צריכים להגיע. בנוסף אנחנו מקבלים אצלנו את המטופלים מהקהילה להמשך הטיפול. מעבר לכך, אנו קשורים למשרד הפנים בקשר הדוק. לדוגמה, כאשר נולד תינוק בבית החולים, באחריותנו לעדכן את משרד הפנים. העבודה כוללת אחריות רבה ומאוד חשובה ומגוונת - אשפוז, חשבונות מיון, הוצל"פ, אירועים של קופת חולים, עובדים זרים ועוד ועוד".

מה נדרש כדי להצליח בתפקיד?

"חשוב שלעובדים יהיה ידע נרחב ומעמיק בתחום. נדרשת הבנה בקודים של טיפולים, בסוגי ניתוחים, טפסי 17, שעות קבלה. העבודה דורשת ריכוז, חשוב מאוד לדייק ולא לטעות בדיווח".

האם מהות התפקיד שונה במקומות שונים בבית החולים?

"פקידות קבלת חולים בוולפסון עובדות אכן במספר מיקומים: במיון, באשפוז, בדלפקים. העבודה משתנה ודינמית כל הזמן לפי הצרכים של המטופל ולפי המרפאות שפתוחות באותו יום. לפעמים מדובר בקבלה בלבד, ולפעמים גם בהמשך שירות וסיוע".

מה את אוהבת בתפקיד?

"התפקיד דינמי, ואישית אני חשה שהוא נותן לי תחושת סיפוק בשל מתן העזרה למטופל. לא פעם אנו כבר מכירים חלק מהמטופלים, ורבים מהם מודים לנו על הטיפול. זה נותן מוטיבציה לעבודה".

איך התבצע תהליך החניכה שלך לתפקיד ולמחלקה? האם את חוננת אחרים? מה החשיבות של תהליך כזה מבחינתך?

"כל עובדת חדשה צמודה לאחת מהעובדות הוותיקות, אשר מסבירה על כל תהליך העבודה והקודים, שעות עבודה וכל מה שדרוש לדעת. תוך כדי עבודה רוכשים ניסיון, ידע והבנה. יש הרבה חוקים של קופת חולים ותורה שלמה בנושאים מסוימים. אסנת רוס, מנהלת המחלקה, תמיד דואגת לצייד אותנו בטבלאות מידע וקודים, וזה מאוד נוח ושימושי. גם אני חוננת עובדים חדשים, ואין ספק שזהו תהליך חשוב מאוד לעבודה. חשוב לציין שהלמידה נמשכת תמיד, וכל הזמן דואגים לעדכן אותנו בתחום התפקיד ובחידושים רלוונטיים לעבודתנו".

איך את נחשפת לזכויות שלך כעובדת בית החולים?

"אסנת וחלי, מנהלת המחלקה וסגניתה, דואגות לעדכן אותנו באופן שוטף. לפעמים העדכונים מגיעים דרך מחלקת משאבי אנוש. פורטל משאבי אנוש? שמעתי שהוא קיים באתר הפנימי אבל מודה שטרם ניסיתי. טוב לדעת שהוא קיים, ובטוח שאכנס אליו".

פינת הגמלאי

גמלאים יקרים,

לוועד הגמלאים הנוכחי מלאה שנה של פעילות ענפה רציפה בהשגת המטרות והיעדים שהצבנו לעצמנו.
הגשמנו מטרות אשר הושגו בעמל רב, זאת תוך ניהול מגעים ופגישות עם הנהלת בית החולים ומפגשים עם בכירים בהסתדרות, הממונים על רווחת הגמלאים.
הודות לפעילותה של העמותה לתרבות ורווחה למען הגמלאים, אנו נהנים ממגוון פעילויות כמו טיולים, הצגות ונופשונים בארץ ובחו"ל.
התבשרנו, לאחרונה, על ידי הנהלת בית החולים, שאושר לנו לקבל משרד לניהול פעילות הוועד והתקשורת אתכם. מטרתנו לעמוד לכם לעזר בכל הקשור לרווחתכם ולהנאתכם.

כאן המקום להודות למנהל בית החולים ד"ר ברלוביץ ולפנינה ארד, על נכונותם לתת מענה שישרת בכבוד את הגמלאים. מצ"ב רשימת חברי הוועד ומספרי הניידים שלהם:

שם	תפקיד	טלפון נייד
גב' עליזה שושן	יו"ר, ועדה מקצועית	050-4454841
גב' שולה גרוס	סגן יו"ר, ועדת תרבות	055-6682438
גב' שושי רצר	ועדת תרבות	054-4763702
גב' חנה נתנאל	ועדת תרבות	054-4704610
מר אהרון סולומון	מזכיר	050-6312488
מר משה צביבך	גזבר	054-7521245
ד"ר יוסי שנטמן	ועדה מקצועית	050-2132165

בברכה,
ועד הגמלאים

מודעת Believe

חדש!
מסלול מיוחד
ללא דמי
פיקדון!

משפחה
כן בוחרים!

הצטרפו למשפחת אחוזת נווה חוף
ותיהנו גם אתם מאיכות חיים מושלמת
באווירה חמה ומשפחתית

מגוון דירות לבחירה עם סטנדרט בנייה גבוה במיוחד ומפרט טכני עשיר ומפנק
אודיטוריום יוקרתי | קפיטריה | בריכת שחייה מקורה | ג'קוזי | מספרה | מינימרקט
שירותי בנק | שפע פעילויות תרבות, פנאי וספורט | צוות ותיק, מקצועי ואכפתי

מסלולי תשלום נוחים בהתאמה אישית

לפגישת היכרות חייגו: **03-9536108**

המגילה 30, נווה חוף ראשון לציון מערב | www.nevehof.co.il

אחוזת נווה חוף
דיור מוגן איכותי
מקבוצת חממי עזרא

הזדמנות שאסור לכם לפספס...

לגור באחוזת ראשונים ללא פקדון

Nimrod 052-4800620

משלמים דמי אחזקה* חודשיים ונהנים כל החיים מדיור מוגן ברמה אחרת

יתרון מס' 1
לא צריך למכור את הבית הישן

יתרון מס' 2
נהנים מעליית הערך של הבית הישן

יתרון מס' 3
משכירים את הבית הישן
וזוכים בתוספת הכנסה

יתרון מס' 4
אין שחיקת פקדון (כי אין פקדון)

יתרון מס' 5
פשוט לעבור

יתרון מס' 6
כולל טיפול סיעודי לכל

אחוזת ראשונים

לפרטים התקשרו:

03-9626211 | *3616

חפשו אותנו בפייסבוק

* סכום דמי האחזקה צמוד למדד ובכפוף לעדכונים שבהסכם. * ליחיד.

אחוזות רובינשטיין
רשת הדיור המוגן הפרטית המובילה בישראל

הנחשול 30, נווה ים, ראשון לציון

a-rubi.co.il